

Εκλογές και Τοπική Αυτοδιοίκηση

Καμιά εμπιστοσύνη στην ελεγχόμενη
από το κράτος και τα κόμματα τοπική
αυτοδιοίκηση
Αυτοοργάνωση η μόνη λύση

σελ. 8

ΑΡΝΗΣΟΥ να βγάλεις νέα ταυτότητα

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ..

902520 00033

Νομοσχέδιο

για

τα Ναρκωτικά

**Η επέμβαση
του αστυνομικού κράτους
στα κοινωνικά
προβλήματα**

Την Τρίτη 9 Σεπτεμβρίου, τέσσερις υπουργοί σε κοινή συνέντευξη τύπου παρουσίασαν το νέο νομοσχέδιο για τα ναρκωτικά, προσπαθώντας να εντυπωσιάσουν τον κόσμο, ενόψει δημοτικών εκλογών, για τον «νόμο-τρόμο» των εμπόρων ναρκωτικών. Το νομοσχέδιο παρουσιάζει μεγάλο ενδιαφέρον για όλους, γιατί εισάγει νομοθετικά πια τις παραβιάσεις των συνταγματικά κατοχυρωμένων ατομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων. Μια ακόμη επέμβαση του κατασταλτικού μηχανισμού στα κοινωνικά προβλήματα, μετά την απαγόρευση των απεργιών, την εφαρμογή του ηλεκτρονικού φακελώματος (ΕΚΑΜ), την αφαίρεση των αδειών οδήγησης για όσους απαλλάχτηκαν για λόγους υγείας απ' το στρατό.

Το νομοσχέδιο προβλήθηκε και δημοσιεύτηκε ολόκληρο στον τύπο. Γι' αυτό θα παρουσιάσουμε περιληπτικά τα κυριότερα άρθρα του:

Άρθρο 1. Ιδρύεται Κέντρικό Συμβούλιο για την καταπολέμηση της διάδοσης των ναρκωτικών που αποτελείται από διορισμένους εκπροσώπους υπουργείων και χαράζει την «εθνική πολιτική». Για το άλλοθι της λαϊκής συμμετοχής δημιουργείται γνωμοδοτικό συμβούλιο στο οποίο μετέχουν τοπική αυτοδιοίκηση, γονείς τοξικομανών, εκπαιδευτικοί σχολείων, πανεπιστημίων και φοιτητές. Ιδρύεται νομικό προσωπικό ιδιωτικού δικαίου με επωνυμία «Κέντρο θεραπείας εξαρτημένων ατόμων» (ΚΕΘΕΑ) με έδρα τη Θεσσαλονίκη που ελέγχεται από το υπουργείο Υγείας και με συμμετοχή στο διορισμένο απ' το υπουργείο πενταμελές διοικητικό συμβούλιο ενός θεραπευόμενου τοξικομανή. (Θαυμάστε κοινωνικοποίηση - λαϊκή συμμετοχή). Ιδρύεται επιτροπή ναρκωτικών στο υπουργείο Υγείας, όπου ανάμεσα στους τεχνοκράτες-ειδικούς συμμετέχει και «ανώτερος αξιωματικός της Ελληνικής Αστυνομίας με εμπειρία στα θέματα ναρκωτικών!» (πολύτιμη για όλους εμπειρία).

συνέχεια στη σελ. 11

ΔΟΚΙΜΗ

Αριθ. φύλλου 6 - Οκτώβρης 1986
Δρχ. 100 - Τ.Θ. 26050, 10022 ΑΘΗΝΑ

Αντιεξουσιαστική εφημερίδα

Η σημερινή κατάσταση και οι Αναρχικοί

σελ. 3

Οι παρεμβάσεις μετά την Αντιπυρηνική διαδήλωση

σελ. 5

**Οργάνωση και συντονισμός
της δράσης μας
Ανάπτυξη και μεθόδευση
των κοινωνικών μας
παρεμβάσεων**

**Ο Αθλητισμός
και η κοινωνία
της πανούκλας**

σελ. 15

**ΘΕΣ/ΝΙΚΗ
Ώρα μηδέν**

σελ. 10

**Οι 7 του Οχάϊο
ΠΟΛΩΝΙΑ**

σελ. 12

**Σκευωρίες
Μια ακόμα
μεθοδολογία
του κράτους**
σελ. 7

ΣΤΑ ΠΕΤΑΧΤΑ

χεία. Γιατί να μην το κάνουν αυτό και οι συγγενείς των εμπόρων ναρκωτικών;»
Αυτό, όντως, λέγεται κρίση ειλικρίνειας.

ΤΟΝ ΘΥΜΑΣΤΕ;

Ο Α. Αντωνίου μέλος της υπό σύστασιν επιτροπής ειδικών — περί τα ναρκωτικά — συμβούλων του στρατηγού Δροσογιάννη. Ο Αντωνίου υπήρξε προϊστάμενος της Δίωξης ναρκωτικών στην προ-πασοκική περίοδο... βάλαν το λύκο να κρίνει τα πρόβατα.

...χειροκροτήματα...

12 του Ιούλη: Λιμενικοί αξιωματικοί του έργου των ΜΑΤ, χτυπούν και συλλαμβάνουν απεργούς ναυτεργάτες, όταν οι τελευταίοι εμπόδιζαν τον απόπλου των πλοίων, στα οποία δουλεύουν. Αξίζει να σημειωθεί η πλήρης συναίνεση των επιβατών στα δραματιζόμενα και η ανακούφιση, που το μικροαστικό τους όνειρο των «ήρεμων διακοπών» δεν θα αργούσε να γίνει πραγματικότητα. Οι «κακοί» απεργοί, που διασαλεύουν την τάξη, που επιβουλεύονται την «εθνική οικονομία», έλαβαν ό,τι τους άξιζε...

Χειροκροτήματα στον απόπλου κάθε πλοίου έκλειναν την αυλαία, καταγράφοντας τον εκφασισμό της κοινωνίας.

ΓΕΙΤΟΝΕΣ, ΓΡΗΓΟΡΕΙΤΕ! Απώλεια κυνός προξενεί ψυχικά τραύματα.

«ΑΠΩΛΕΙΑ ΣΚΥΛΟΥ - ΑΜΟΙΒΗ 50.000»

Ψάχνω για ένα κόλκι (λάσ) ξανθό/λευκό που εχάθη πριν από ένα μήνα περίπου στην περιοχή Παπάγου-Χολαργού, και η απώλειά του τραυμάτισε ψυχικά δυο παιδιά. Εάν κάποιος γείτονας σας απόχτησε τελευταία αρσενικό κόλκι παρακαλώ τηλεφωνήστε πρωί 5244141 και βράδυ 6522544.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ 11-9 ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΝΕ - Ο ΔΗΓΗΤΗ

Κανένας δεν χειροκρότησε τον Χαρίλαο Φλωράκη στο σημείο της ομιλίας του, που ανέφερε ότι «η νεολαία πρέπει από σήμερα να πρωτοπορεί και στον αγώνα της μόρφωσης και της ε-

Δεν ήταν αναρχικοί

Μετά τους ταξιτζήδες, τους αγρότες, τους φορτηγατζήδες, οι γονείς των φοιτητών που διαμαρτύρονταν για τις μεταγραφές μυστά στο υπουργείο Παιδείας, αφού συνελήφθησαν και στάλθηκαν στο δικαστήριο, ισχυρίστηκαν ότι επειδή θίχτηκαν, αποφάσισαν να μουν στις «κλούβες» και να πάνε στη Γενική Ασφάλεια για να αποδείξουν ότι μεταξύ τους δεν ήταν κανένας αναρχικός.

Προτείνουμε στην επόμενη διαμαρτυρία τους όταν συλληφθούν να ευχαριστήσουν δημόσια την αστυνομία για την φιλοξενία τους στην ασφάλεια και να δώσουν μπουρμπουάρ στους φίλους τους αστυνομικούς για τη φιλοξενία.

Φυλάκων κάτεργου κατορθώματα

Οι δεσμοφύλακες της Κέρκυρας καταγγέλλουν την «Πρώτη» ότι δέχεται και προβάλλει «αβασάνιστα» τις καταγγελίες των κρατούμενων για βασανιστήρια. Οι δεσμοφύλακες του Επταπύργου μετά τη δήλωση της εισαγγελέως Γιαταγάνη «δεν απαντώ σε φύλακες κάτεργου», αναρτούν πάνω όπου γράφει: «...«Δεν είμαστε φύλακες κάτεργου. Είμαστε κρατικοί υπάλληλοι!! Μένει να δούμε (από κοντά!) διαδήλωση στη βουλή των δεσμοφυλάκων για τις συκοφαντίες που γίνονται σε βάρος αυτών των τόσο αξιόλογων και αζιέπαινων «ανθρώπων(;)»!!!

ΧΑΡΤΙ ΓΙΑ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΧΡΗΣΕΙΣ

Στην πρόσφατη κινητοποίηση των γονέων μπροστά στο Υπουργείο Παιδείας, όπου ζητούσαν από τον Τρίτη να γίνουν μετεγγραφές, παρουσιάστηκε (ποιος άλλος;) ο Αρκουδέας.

Τους καλούσε να διαλυθούν και τους παρουσίασε ένα χαρτί που έλεγε ότι «επειδή θα εισδύσουν εξτρεμιστικά και ύποπτα στοιχεία, η συγκέντρωση έπρεπε να διαλυθεί».

Το γνωστό χαρτί για τις απαγορεύσεις των συγκεντρώσεων των αναρχικών άρχισε να εφαρμόζεται και στις κινητοποιήσεις του κόσμου.

Κάποιοι νόμιζαν ότι υπερβάλλουμε όταν λέγαμε ότι «σήμερα χτυπιούνται οι αναρχικοί, αύριο θα μεταβληθεί όλη η κοινωνία σ' ένα απέραντο στρατόπεδο συγκέντρωσης...». Δυστυχώς δεν διαψευστήκαμε...

ΖΩΓΡΑΦΟΥ: εν αναμονή καινούριων εξελίξεων

Οι Σύμβουλοι στο Ζωγράφου άνοιξαν στέκι (Ελ. Βενιζέλου 17, 4η στάση).

Εμείς μάθαμε πως κυκλοφορεί ευρέως στο τοπικό παράρτημα Ασφαλείας και διαδίδεται σε νομιμόφρονες πολίτες ότι: «Τα μάθατε, μπλέξαμε άσχημα, εδώ παραπάνω ανοίξαν γραφεία οι αναρχικοί».

Για τα ναρκωτικά

Ο ευφάνταστος στρατηγός κατέδειξε — στην συνέντευξη τύπου για το νομοσχέδιο — την ετοιμότητα που τον χαρακτηρίζει: σε διπλή ερώτηση δημοσιογράφου απάντησε: «Έχετε δύο... σκέλη», ο δημοσιογράφος έσκυψε, κοιτάχτηκε και είπε: «Μάλιστα, κύριε υπουργέ...»

Τα ξέρει όλα... ακόμα και αυτό... για αυτό έγινε και στρατηγός.

Ναρκωτικά - συνέχεια

Στην ίδια συνέντευξη δηλώνει: «Εμείς, οι υπουργοί, που κατά κάποιο τρόπο... δεν είμαστε έμποροι ναρκωτικών, δηλώνουμε κάθε χρόνο από που αποκτίσαμε τα περιουσιακά μας στοι-

Το γερμανικό πρότυπο.

Στις 22/9 προσήχθηκε στον Ανακριτή ο Στηβ Δραγουμάνβιτς. Άτομο με βεβαρημένο ποινικό μητρώο που ήδη κατηγορούνταν για απάτες, ακλόυπτες επιταγές και πλαστογραφίες σε βαθμό κακουργήματος.

Η φυσικότητα συνέχεια ήταν να προφυλακισθεί μέχρις ότου δικαστεί. Όμως ο Δραγουμάνβιτς δήλωσε στον ανακριτή ότι αν κλεινόταν φυλακή κινδύνευε γιατί είχε καταδώσει τον Πετρόπουλο!!!

Πέσαν τα απαραίτητα τηλεφωνήματα στην Ασφάλεια και στους «αρμόδιους». Και σε λίγο ο χαφιές ήταν ελεύθερος. Για όλα αυτά βέβαια δεν γράφτηκε λέξη στον τύπο.

Τα όργανα των απόψεων

της ασφάλειας που θέλουν να παρουσιάσουν τον Ρωχάμη σαν «χαφιέ» ή συνεργάτη της, παίρνοντας εκδίκηση γιατί δεν μπόρεσε να τον βάλει στο χέρι, παρ' όλο το ρεζίλεμα που της έκανε, δεν έγραψε λέξη για τον χαφιέ Δραγουμάνβιτς. (Για τους λίγους που διάβασαν το περιοδικό «της φυλακής» θα κατάλαβαν σε λίγες αράδες το ρόλο του χαφιέ της Ασφάλειας Δραγουμάνβιτς.

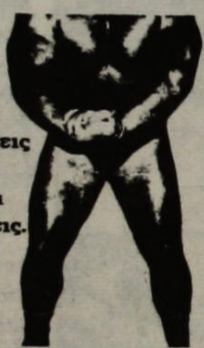
Έτσι έχουμε ξανά την πραγματικότητα να λάμπει. Ασυδοσία για τα βρωμερά υποκείμενα του είδους του Δραγουμάνβιτς. Σφαίρες για τον Ρωχάμη.

Όμορφος κόσμος ηθικός, αγγελικά πλασμένος...

ΚΚΕ ΚΚΒ

Χάνεις δσα κιλά θέλεις.

3 Σεπτέμβρη: Ο 20χρονος πρόσφυγας Γ. Σαββίδης είχε ένα «όνειρο»... να αγοράσει μια έγχρωμη τηλεόραση. Έτσι προσπάθησε να σπάσει ένα μαγαζί με ηλεκτρονικά παιχνίδια και να πάρει τις εισπράξεις. Στην προσπάθειά του αυτή θα δεχτεί τους... πυροβολισμούς ενός 60χρονου γείτονα. Θα συλληφθεί και στην συνέχεια θα οδηγηθούν στο Αυτόφωρο και οι δυο, όπου ο μεν νέος καταδικάστηκε σε 8 μήνες φυλάκιση, ο δε γέρος αθώωνεται, με το σκεπτικό ό,τι βρισκόταν σε άμυνα, παρ' ότι «υπερέβει τα όρια».

Αυτή η ιστορία είναι απ' αυτές που δεν πρέπει να περνούν απαρατήρητες.

Γιατί δημιουργούν ένα καθεστώς «ενεργητικού χαφιεδισμού», ο οποίος δεν συνίσταται μόνο στην πληροφοριότητα αλλά και στην με κάθε τρόπο σύλληψη του φερόμενου ως «δράστη».

3 του Σεπτέμβρη: «ΚΥΜΑ ΒΑΝΔΑΛΙΣΜΩΝ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ». Έτσι καταγράφεται στον αστικό τύπο το μίσος των παιδιών για τους χώρους καταναγκαστικής «μόρφωσης» και υποδούλωσης, για τους χώρους όπου ισοπεδώνεται η προσωπικότητα και κατακρεουργείται η περιέργεια και ο αυθορμητισμός.

Αξίζει τέλος να επισημάνουμε το άστοχο της λέξης «βανδαλισμός», καθ' ότι δύναται να χρησιμοποιηθεί μόνο σε περιπτώσεις καταστροφής μνημείων πολιτισμού. Εκτός βέβαια και αν θεωρούνται μνημεία πολιτισμού οι φυλακές.

Ξειδίκευσης».

Χρειάστηκε να ξεράσει μια λέξη για να επιτευχθεί ο ηδυσθητής πόθος του Γ.Γ. του ΚΚΕ: «Δεν βλέπω να σας ενθουσίασε και τόσο εσάς τους νεολαίους. Σ' αυτό όμως το ΚΟΜΜΑ θα επιμείνει».

...και χειροκρότησαν αφού... πείσθηκαν.

Ο σεισμός στην Καλαμάτα και οι ράδιο-«πειρατές»

Για αρκετές ώρες η μόνη σύνδεση Αθήνας-Καλαμάτας επιτεύχθηκε χάριν στους ραδιοπειρατές. Για πρώτη φορά ο αστικός τύπος δεν μίλησε για «ραδιοπειρατές», αλλά για ραδιοερασιτέχνες... κατ' ευφημισμόν λοιπόν... τέτοιες ώρες, τέτοια λόγια...

Κονομισίες

Φαίνεται ότι η μανία του Κουλουμπή να αναμορφώσει τα Εξάρχεια δεν είναι και τόσο φιλοκερδής.

Ούτε η τεράστια υποστήριξη που δίνει το «Έθνος» στο Δροσογιάννη μοιάζει να είναι ανιδιοτελής.

Η έντονη φημολογία, που δείχνει ότι «χωρίς φωτιά καπνός δεν βγαίνει» αναφέρεται στο ότι ο Μπόμπολας του «Έθνους» έχει αγοράσει όλα σχεδόν τα Εξάρχεια, έτσι ώστε μετά την «αναβάθμιση» τα κέρδη να φουσκώσουν τις τσέπες του. Είναι άραγε άσχετος ο Κουλουμπής μ' όλα αυτά; Μάλλον όχι.

Βέβαια η καλή δουλειά προϋποθέτει σωστό σχέδιο και αρκετή κάλυψη. Αγνοί ανθρωπιστές!!!

Σωτήρες των Εξαρχείων!

Η σημερινή κατάσταση και οι αναρχικοί

Θέλοντας να συμβάλλουμε στην καλύτερη κατανόηση της σημερινής κατάστασης θα εξετάσουμε ωρισμένα πρόσφατα γεγονότα και τις εμπειρίες του παρελθόντος, για να μπορέσουμε να κατανοήσουμε το όλο κλίμα που επικρατεί στη σημερινή κοινωνία.

Αυτή η κατανόηση είναι βέβαιο ότι θα βοηθήσει στην καλύτερη μεθόδευση της πρακτικής του αναρχικού κινήματος στους κοινωνικούς χώρους. Το κείμενο που ακολουθεί δεν είναι μια εμπειριστικώς ανάλυση. Είναι μια αρχή για την συνολική εκτίμηση της πραγματικότητας με βάση τις εμπειρίες του αναρχικού κινήματος από την μέχρι τώρα δράση του.

Τα χαρακτηριστικά της σημερινής κατάστασης

Η σημερινή κατάσταση χαρακτηρίζεται από μια συνεχώς εντεινόμενη κοινωνική κρίση που οι αποσπασματικές της εκδηλώσεις καλύπτουν ολόκληρη τη σημερινή καπιταλιστική κοινωνία. Η οικονομική κρίση από την άλλη πλευρά, όπως την επικαλούνται τα αφεντικά, δεν έχει την έννοια του αδιεξόδου, αλλά σχετίζεται με την ολοένα και μεγαλύτερη προσπάθεια των καπιταλιστών να υπεραυξήσουν τα κέρδη τους σπρώχνοντας σε ολοένα και μεγαλύτερη κοινωνική και οικονομική αθλιότητα πλατύτερα στρώματα του πληθυσμού. Οι απεργιακές κινητοποιήσεις των εργαζομένων παρόλο που εκδηλώνουν μια ουσιαστική τους ανάγκη για την επιβίωση, παραμένουν υποτονικές και τις φορές που ξεπερνούν τα ανέκτα από την εξουσία όρια, επεμβάνει η δικαστική αρχή και οι δυνάμεις καταστολής. Οι απολύσεις των εργαζομένων συνεχώς αυξάνουν άλλοτε με ανεξέλεγκτο τρόπο και άλλοτε με τις ευλογίες του κράτους (προβληματικές). Η καταστολή αποτελεί ένα ουσιαστικό και άμεσο μέτρο του κράτους απέναντι σ' εκείνες τις κοινωνικές δυνάμεις που δεν μπορεί να ελέγξει και που αποτελούν ένα κίνδυνο απέναντι στις άμεσες και μελλοντικές του επιδιώξεις. Από δω εξηγείται η επιμονή και μανία με την οποία στρέφεται η καταστολή ενάντια στο αναρχικό κίνημα. Όμως, η καταστολή και η ολοκληρωτική επιβολή μιας Οργουελικής κοινωνίας είναι το όνειρο των εξουσιαστών. Πράγμα που εκδηλώνεται με πρακτικές και νομοθετήματα-θεσμούς σε όλες τις κοινωνικές εκφράσεις με πρωτοστάτη τον ΕΚΑΜ και τους διάφορους άλλους νόμους (ναρκωτικά).

Οι πολιτικές δυνάμεις:

Φαίνεται ότι τα κέντρα εξουσίας (ο όρος «κέντρα εξουσίας» περιλαμβάνει ουσιαστικά όλους εκείνους τους παράγοντες και μηχανισμούς του εσωτερικού και διεθνούς κεφάλαιου που συντονίζουν, διαμορφώνουν και επιβάλλουν την εκάστοτε κοινωνική και πολιτική κατάσταση στα διάφορα σημεία του διεθνούς καπιταλιστικού συστήματος με βάση τις επιδιώξεις και τις ανάγκες του.) έχουν επιλέξει για το άμεσο μέλλον σαν αποκλειστικό διαχειριστή τους την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Αυτή η κυβέρνηση συγκεντρώνει τα απαραίτητα στοιχεία για το προχώραμα και την καλύτερη πραγματοποίηση των σχεδίων της εξουσίας. Αποτελεί κατ' αρχήν, ένα κόμμα αρχηγικό όπου όλες οι εξουσίες συγκεντρώνονται σε ένα πρόσωπο που για δυο δεκαετίες κατόρ-

θωσε να επικεντρώσει διάφορες αυταπάτες και επιθυμίες των εργαζομένων, και του λαού γενικότερα, χωρίς να επιδιώκει ποτέ να τις πραγματοποιήσει στο ελάχιστο. Εδώ πρέπει να εκτιμήσει κανείς την μεθοδολογία με την οποία τα κέντρα εξουσίας, διαφύλαξαν και προώθησαν ένα πρόσωπο του οποίου τα μόνιμα χαρακτηριστικά είναι η ανικανότητα να πραγματώσει ουσιαστικά οποιαδήποτε από τις λαϊκές επιθυμίες, ενώ παράλληλα με προπαγανδιστικές φανφάρες και γκαϊμπελιστικούς ρητορισμούς από τη μια και την καταστολή μέσω της χειραγώγησης διαφόρων οργάνων από την άλλη, καταφέρνει να ελέγχει και να αποπροσανατολίζει το λαό. Το ΠΑΣΟΚ παρόλο που αποτελεί ένα συνοθύλευμα απόψεων, τάσεων και μηχανισμών, παρόλες τις εσωτερικές του αντιθέσεις που ξεκινούν από τα προσωπικά ζητήματα και καταλήγουν σε ζητήματα διαχείρισης της εξουσίας, αποτελεί την μόνη εγγύηση για να επιτύχουν τα κέντρα εξουσίας τους σκοπούς τους.

Κι αυτό γιατί: 1) Είναι ένα κόμμα-μηχανισμός που στηρίχτηκε στις λαϊκές αυταπάτες και επιθυμίες για να αναδειχθεί, ενώ παράλληλα μπόρεσε να συνδεθεί με το συνδικαλιστικό κίνημα και με την λεγόμενη τοπική αυτοδιοίκηση πριν την ανάδειξη του στη διαχείριση της εξουσίας. Όλα αυτά τα ερείσματα του στον κόσμο μπόρεσε να τα μετασηματίσει σε κατασταλτικούς μηχανισμούς τοποθετώντας σε όλα τα πόστα ανθρώπους που, ελεγχόμενοι άμεσα από τον κομματικό και κρατικό μηχανισμό λειτουργούν αντίθετα από τις επιδιώξεις των ευρύτερων λαϊκών στρωμάτων.

2) Χρησιμοποιεί όλο τον προπαγανδιστικό μηχανισμό που μπορεί να διαθέσει σαν κρατικός διαχειριστής των ευρύτερων λαϊκών στρωμάτων διαχείρισης για να αποπροσανατολίσει το λαό. Συνεπικουρούμενο και από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, που για πρώτη φορά στην πολιτική ιστορία του καπιταλισμού στην Ελλάδα έχει φτάσει σε τέτοια έξαρση κιτρινισμού, αποπληροφόρησης και αποσιώπησης της αλήθειας.

3) Είναι ένα κόμμα καθαρά αρχηγικό που τα πάντα διευθύνονται από τον άρχοντα Ανδρέα στον οποίο πρέπει να αποδείχονται έμπραχτα τα σημεία υποταγής και στο επιτελείο που έχει ο ίδιος επιλέξει. Ένα τέτοιο κόμμα συγκεντρωτικό όσο ποτέ και με λαϊκή συναίνεση αρκετά σημαντική στα πρώτα χρόνια διαχείρισης της εξουσίας, ήταν πάντα το όνειρο του Ελληνικού καπιταλισμού. Αυτή τη συναίνεση μπόρεσε να την πετύχει χρησιμοποιώντας με τον πιο αδίστα-

κτο τρόπο ανθρώπους, που στην συνέχεια τους πετούσε στην άκρη συνεχίζοντας το έργο του πάντα στην υπηρεσία των εκμεταλευτών και καταπιεστών.

4) Είναι ένα κόμμα συνοθύλευμα, παρ' όλα αυτά και αυτό είναι κάτι πολύ χρήσιμο για τα κέντρα εξουσίας. Όταν εκπληρωθούν οι ανάγκες του καπιταλισμού για αυτή την περίοδο, μπορούν άνετα να το εξουδετερώσουν διαλύοντας το στην πρώτη ευκαιρία. Κάτι που προς το παρόν δεν θέλουν.

5) Το έχουν διευκολύνει να έχει την μεγαλύτερη εκλογική πελατεία παίζοντας πρωταγωνιστικό ρόλο σ' αυτόν τον τομέα και περιορίζοντας τα υπόλοιπα κόμματα στο ρόλο του κομπάρσου.

Τα υπόλοιπα κόμματα, από τη δεξιά μέχρι την αριστερά, έχουν περιορισθεί και αποδεχθεί το ρόλο που τους έχει ανατεθεί. Την αναμονή και την προσπάθεια διατήρησης της εκλογικής τους πελατείας μέχρι και τη μικρή αύξηση της. Κι όλα αυτά μέχρι τη στιγμή που θα πάρουν το ελεύθερο για να πέσουν με λύσσα το ένα στο άλλο, κι όλα μαζί στον τρωινό διαχειριστή για να αλλάξουν τους συσχετισμούς και να κατασιγάσουν την κοινωνική αναταραχή που η μακροχρόνια διαχείριση από το ΠΑΣΟΚ αναπόφευκτα θα φέρει.

Είναι φανερό, ότι το μεγαλύτερο κόμμα της αντιπολίτευσης στα πρώτα χρόνια της ανόδου του ΠΑΣΟΚ προσπάθησε να πάρει τη ρεβάνς και να ανατρέψει την εις βάρος του κατάσταση. Όμως αυτό χρησιμοποιήθηκε έντεχνα από τα κέντρα εξουσίας, για να αναγκάσει το ΠΑΣΟΚ να καταστεί τις ριζοσπαστικές του τάσεις και να συσπειρώσει αριστεροποιημένες λαϊκές μάζες από τα δυο ΚΚΕ. Έτσι κατόρθωσαν να βάλουν σε δοκιμασία τη ΝΔ, να παίξει το παιχνίδι της άμεσης εκλογικής αναμέτρησης για να αποδειχτεί κατά πόσο το ΠΑΣΟΚ μπορούσε να ελέγχει και να χειραγωγεί το λαό. Πράγμα που αποδείχτηκε στις προηγούμενες βουλευτικές εκλογές.

Ενδεικτικό της επιλογής και της εύνοιας των κέντρων εξουσίας προς το ΠΑΣΟΚ είναι και η διάσπαση της Ν.Δ. Με αυτό τον τρόπο εξασφάλιζαν για μια σημαντική περίοδο την αποτυχία στην οποιαδήποτε διάθεση αναμέτρησης με το ευνοούμενο κόμμα, που θα ξεκινούσε από τις προσωπικές φιλοδοξίες του Μητσοτάκη.

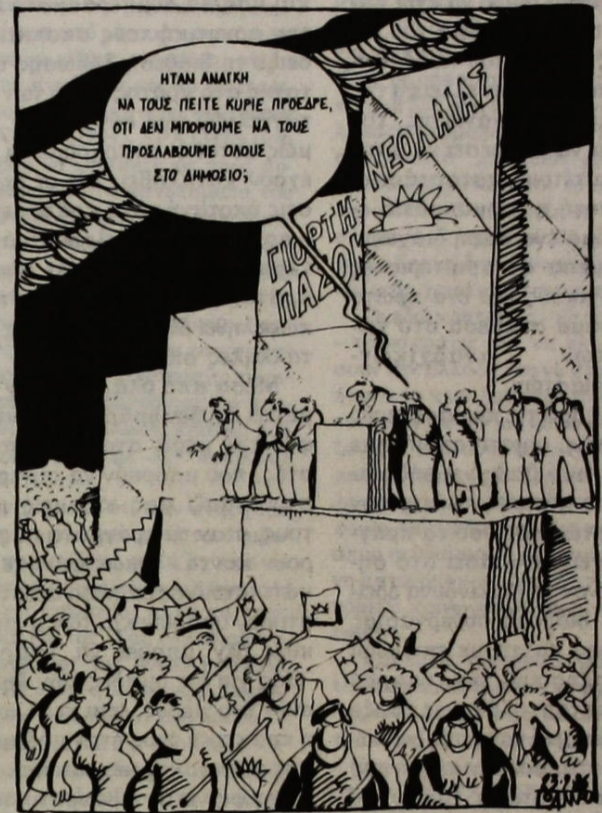
Εξ ίσου ενδεικτικό είναι ακόμα και το γεγονός, ότι μέσα σε τόσο έντονο κλίμα αυταρχισμού, λιτότητας και ανεργίας οι υπόλοιπες πολιτικές δυνάμεις όχι μόνο δεν προβαίνουν σε ενέργειες αποσταθεροποίησης του σημερινού διαχειριστή της εξουσίας, παρ' όλο που υπάρχουν όλες οι προϋποθέσεις, αλλά αντίθετα συναινούν με αυτό. Παράδειγμα κραναγάλο, αποτελούν οι πρόσφατοι σεϊμοί στην Καλαμάτα, όπου η εγκληματική αδιαφορία του κράτους και του ΠΑΣΟΚ κάτω από άλλες συνθήκες θα γινόταν το θερμό σημείο σύγκρουσης και αναμέτρησης.

Βέβαια δεν μπορούμε να παραγνωρίσουμε το γεγονός των αντιδράσεων σε κάποια μέτρα και θεσμούς που επιχειρούνται

να επιβληθούν στην κοινωνία. Όμως πόσο γλυκά γίνονται όλα αυτά μέσα σ' αυτό το κλίμα της συναίνεσης! Πόσο μελένια αντιμετωπίζεται το κλείσιμο κάποιων επιχειρήσεων και η ανεργία, πόσο τρυφερά και όμορφα καταγγέλεται η κρατική καταστολή και η αντίστοιχη νομοθεσία! Αλλά τελικά η δουλειά γίνεται, οι νόμοι ψηφίζονται και εφαρμόζονται. Αλλά και κάποιες έντονες αντιθέσεις που εκφράζονται από μερίδες του κυβερνητικού τύπου δεν έχουν άλλο σκο-

κύρια ενάντια στους αναρχικούς. Κάτι που θα συνεχιστεί. Η εξουσία είδε, ιδιαίτερα, μετά το συνέδριο της Πάτρας, τους κινδύνους που μπορεί να διατρέξει και αποφάσισε να προχωρήσει σε μια συνολική καταστολή.

Αυτή η καταστολή οδήγησε το κράτος να αρνηθεί για μια ακόμα φορά την ίδια την ύπαρξή του καταπατώντας ακόμα και τους στοιχειώδεις νόμους που το ίδιο έχει κατά καιρούς παρουσιάσει με καμάρι σαν τα θεμέλια της δημοκρατίας του.

πό, παρά την έκφραση δυσαρέσκειας, για τον παραγκωνισμό κάποιων προσώπων που ευνοούνται από τη μια μερίδα ή την άλλη.

Η όλη κοινωνική και πολιτική κατάσταση στην εξέλιξη της προμηνύει σημαντικές εξελίξεις και κινητοποιήσεις εκ μέρους στρωμάτων του πληθυσμού. Η ανεργία, η λιτότητα, η καταστολή, η κοινωνική αθλιότητα αναπόφευκτα γεννούν και θα γεννήσουν ακόμα μεγαλύτερες συγκρούσεις σε κοινωνικό επίπεδο. Αυτό είναι ένα γεγονός που το έχει προβλέψει η εξουσία. Η ενίσχυση όμως των κατασταλτικών μηχανισμών και η γενίκευση της χρησιμοποίησής τους θα δημιουργήσει σημαντικές προϋποθέσεις για την ανάπτυξη των κοινωνικών αγώνων. Τα μέσα πάλης του πληθυσμού θα πάρουν πολλαπλές και επιφανειακά μαχητικές μορφές.

Το σίγουρο σ' αυτή την περίπτωση είναι ότι το κράτος θα έχει απώλειες, παρ' όλο που μέσα από αυτή την κρίση θα περάσει σε μια καινούρια περίοδο. Επιδίωξη πρέπει να είναι αυτές οι απώλειες να μετασηματισθούν σε μια κοινωνική δύναμη που η δράση της θα βάζει ουσιαστικότερες προϋποθέσεις για την ανατροπή αυτής της κοινωνίας.

Το αναρχικό κίνημα:

Τον τελευταίο ενάμιση χρόνο στο προσκήνιο των κοινωνικών αγώνων έχει περάσει το αναρχικό κίνημα. Αυτό ήταν κάτι το φυσικό μια και είναι η μόνη πραγματικότητα που μπορεί να αμφισβητήσει έμπρακτα και ουσιαστικά την εξουσία.

Γι αυτό και οι τους τελευταίους μήνες η καταστολή στρεφόταν

Ο αναρχικός χώρος βρέθηκε απροετοίμαστος να αντιμετωπίσει μια συνολική και απρόκλητη επιθετικότητα όπως αυτή.

Είχε κατορθώσει να ξεπεράσει σε πρώτη φάση τον αυτοαποκλεισμό του και πραγματοποιώντας μια σειρά από δυναμικές κοινωνικές παρεμβάσεις και απαντήσεις στην κρατική καταστολή, κέρδισε σημαντικά σε επίπεδο πρακτικής και επαφής με τον κόσμο. Ξεπερνώντας τις αμυντικές κινήσεις-απαντήσεις στην καταστολή που κατευθύνονταν απέναντι μας κατορθώσαμε με περιφερειακές και κεντρικές κινητοποιήσεις να δείξουμε ότι μπορούμε να κατευθύνουμε τη δράση μας σε ζητήματα που έχουν άμεση σχέση με τα προβλήματα και τις ευαισθησίες του πληθυσμού. Έτσι, μαζί με τις καταλήψεις του χημείου και τις απαντήσεις απέναντι στην τρομοκρατία του κράτους, έχουμε περάσει σε παρεμβάσεις σε συννοικίες που έχουν σχέση με άμεσα προβλήματα του πληθυσμού, όπως η ποιότητα ζωής και το περιβάλλον, και σε κινητοποιήσεις όπως η απάντηση στην φασιστική τρομοκρατία, επίσκεψη Σουλτζ, Τσερνομπίλ, ΕΚΑΜ κτλ.

Η ιδιαίτερη ένταση με την οποία κατευθύνθηκε η επίθεση του κράτους ενάντια στο αναρχικό κίνημα απέδειξε τρία πράγματα:

1) Την αποφασιστικότητά του να εξοντώσει το αναρχικό κίνημα στο μέτρο που δεν εύρισκε καμιά αντίσταση, τόσο από τη μεριά του χώρου όσο και από τη μεριά του πληθυσμού. Την απόφασή του αυτή τη στήριξε στο ότι οι σύντροφοι αντιδρούσαν

και αντιδρούν περισσότερο αυθόρμητα και λιγότερο οργανωμένα, πράγμα που θα του έδινε μια τέτοια ευκαιρία.

2) Το φόβο του μπρος στην αποδοχή από τον κόσμο των κινητοποιήσεων των αναρχικών.

3) Την προσπάθεια καθήλωσης και διάλυσης μέσω του φόβου και των δηλώσεων νομιμοφροσύνης από μια μερίδα του χώρου.

Όμως σχετικά με το πρώτο, γεγονός παραμένει ότι ενώ έκανε κάποιες φιλότιμες προσπάθειες δεν τα κατάφερε. Τόσο γιατί οι συντρόφοι δεν αντέδρασαν τόσο αυθόρμητα, όσο περιμέναμε, όσο και γιατί υπήρξε μια αντίδραση από τη μεριά του κόσμου, που το έκανε να αναστείλλει σημαντικό μέρος των επιχειρήσεων του, χωρίς όμως να έχει παρητηθεί από τα σχέδιά του.

Όμως, εκείνο που κατόρθωσε είναι να δείξει την έλλειψη της απαιτούμενης οργάνωσης του χώρου για να μπορέσει να αντιμετωπίσει τέτοιες καταστάσεις.

Όλη αυτή η τρομοκρατία έδειξε ακόμα ένα σαφή διαχωρισμό ανάμεσα σε αριστεριστές και αναρχικούς και ένα πρώτο ξεκαθάρισμα ανάμεσα στο χώρο των αναρχικών-αντιεξουσιαστών.

Όσο αφορά τις περισσότερες περιπτώσεις, οριστικοποιήθηκε σε σημαντικό βαθμό η ρήξη ανάμεσα σε κάποιες τάσεις των αριστεριστών που όσο τα πράγματα δεν είχαν φτάσει στο σημείο να γίνονται επικίνδυνα έδειχναν μια διάθεση συνεργασίας με το χώρο πάντα με επιδίωξη να διατηρήσουν την ύπαρξή τους. Η καταστολή όμως έδειξε το πόσο μπορεί να τραβήξει κανείς ένα πόλεμο και μέχρι που μπορεί να τον φτάσει. Δυστυχώς ο ριζωμένος αριστερισμός των πιο «προωθημένων» απόψεων των αριστεριστών, τους έκανε να κάνουν πίσω εκεί όπου χρειαζόταν να πάνε μπροστά. Εκεί όπου επιβάλλονταν μια τακτική συμμαχία, για να αντιμετωπισθεί η καταστολή που τους έπληττε κι αυτούς, δεν μπόρεσαν να αντιληφθούν αυτή την αναγκαιότητα, μπροστά στο φόβο που τους κατέλαβε για την επερχόμενη καταστολή. Έτσι ουσιαστικά, έπαιξαν το παιχνίδι του Δροσογιάννη.

Μέσα σ' αυτή την κατάσταση, καταδείχθηκε η θέση και κάποιων ομάδων και ατόμων που ενώ μιλούσαν στο όνομα του αναρχισμού, απέδειξαν ότι δεν έχουν καμιά σχέση με αυτόν. Βγήκαν κάποιες ομάδες και ουσιαστικά, με τη στάση τους επιβεβαίωσαν την μέχρι τώρα κατάσταση τους. Ότι δηλ. πέρα από τα παχιά λόγια για σύνδεση και επαφή με τον κόσμο δεν έχουν καμιά επαφή με την κοινωνική πραγματικότητα, καμιά σχέση με τις κινητοποιήσεις του χώρου. Οι ιδεολογικίστικες αυτές καρικατούρες που ενώ θέλουν να μιλάνε στο όνομα του αναρχισμού, στην ουσία βρίσκονται εχθρικές με ότι προωθεί ουσιαστικά τον αναρχισμό, την πρακτική και την πάλη των απόψεων μέσα από την πράξη. Επαναπαυόμενες στον ονειρικό κόσμο της έκδοσης των περιοδικών τους και στην αυταρέσκεια της παρεούλας, όπου νομίζουν ότι τη βρίσκουν, έσπευσαν να καταγγείλουν με διάφορες ανακωκώσεις, συνεντεύξεις και καταγγελίες όλους εκείνους τους συντρόφους και τις ομάδες που έδωσαν το παρών όπου έπρεπε και γιατί έπρεπε.

Εξχωριστή θέση στην λάσπη εναντίον του αναρχικού χώρου έπαιξε και ο «αυτονομός» Κάιν, που ξερνώντας την μεγαλύτερη ασυναρτησία που μπορούσε, έσπευσε να τη δημοσιεύσει (πού άλλού;) στην προσφιλή του ΡΗΞΗ.

Ο ηγετισμός που άλλοτε εκδηλώνεται και άλλοτε υποβόσκει σε ωρισμένα από τα άτομα και τις ομάδες που αναφέραμε, εκδηλώθηκε όταν διαπίστωσαν ότι δεν μπορούσαν πλέον να παίξουν αυτό το ρόλο και προσπάθησαν να ρίξουν τη λάσπη για ηγετισμό εκεί που η πραγματικότητα συγκέντρωνε τους συντρόφους για δράση, κι όχι σ' αυτούς.

Έτσι η επιδρομή του κράτους μέσω του Δροσογιάννη απέφερε και κάποια συμπεράσματα από την αρνητική τους σκοπιά. Έδειξε τη διάθεση δήλωσης υποταγής στο κράτος μέσω των καταγγελιών των συντρόφων. Όμως αυτοί οι αναρχούμενοι δεν έχουν καταλάβει, ότι οι δηλώσεις υποταγής στο κράτος είναι η αρχή για το ολοκληρωτικό κατακύλισμά τους, κάτι που το κράτος δεν θα διστάσει να το επωφεληθεί δίνοντάς τους τις κατάλληλες σπρωξίες.

Μέσα από όλα αυτά δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχουν σύντροφοι και μέσα στους αριστεριστές, που μπορούν να συνεργαστούν μαζί μας και μεις μαζί τους, όταν τα πράγματα μας φέρουν κοντά. Όμως φάνηκε ότι κάτι τέτοιο σε επίπεδο αριστεριστικών ομάδων και των αναρχικών δεν μπορεί να υπάρξει. Όσο για τις ομάδες των δηλωσιών του χώρου, έτσι κι αλλιώς η πρακτική τους ήταν μηδαμινή έως ανύπαρκτη μέχρι τώρα. Και όπως φαίνεται η θεωρητικούρα και η τύφλωσή τους δύσκολα θα μπορέσει να τους κάνει να δουν λίγο πιο πέρα από το αρρωστημένο τους εγώ.

Μέσα σ' όλες αυτές τις συγκρουόμενες απόψεις θα έπρεπε να τονίσουμε και ωρισμένα για την στάση της ΑΝΑΡΧΙΚΗΣ ΔΡΑΣΗΣ. Βέβαια, η Αναρχική Δράση έχει επιλέξει μια πρακτική που είναι δικαίωμά της. Όμως, αυτή η επιλογή της δεν μπορεί να αποτελέσει ούτε μοναδικό υπόδειγμα δράσης, ούτε μια τέτοια πρακτική θα πρέπει να γίνεται με την προσπάθεια επιβολής των απόψεων της πάνω στο χώρο.

Ο στόχος είναι ο πόλεμος ενάντια στο κράτος και ο διάλογος ανάμεσα στους συντρόφους, όχι πόλεμος στο κράτος με σκοπό την επιβολή των απόψεων και της πρακτικής μας σε ένα ολόκληρο κίνημα. Εξ άλλου οι αναρχικοί ουδέποτε ήταν αντίθετοι στην απάντηση με βία, στη βία του κράτους όπου, όποτε και όπως μπορούσαν.

Η καταστολή όμως έδειξε ότι μπορεί να πραγματοποιηθεί το αδύνατο. Και το αδύνατο ήταν η συνέχιση των κινητοποιήσεων των συντρόφων ενάντια στο κράτος όλο το διάστημα του καλοκαιριού τόσο για την απελευθέρωση των αιχμαλώτων συντρόφων μας, όσο και σε σχέση με την επέτειο της δημοκρατίας των αφεντικών. Κάτι που δεν θα συνέβαινε κάτω από άλλες συνθήκες. Έτσι όχι μόνο δεν υπήρξε η θερινή χαλάρωση τόσο έντονη, αλλά και η παρουσία μας ήταν αρκετά σημαντική μέσα στην γενικότερη φοβία και τρομοκρατία που θέλησε να επιβάλλει το κράτος.

Όμως τόσο από τη συνέχιση των κινητοποιήσεων, όσο και από τη γενικότερη καταστολή, βγαίνουν κάποια άμεσα και μακροπρόθεσμα συμπεράσματα. Ότι η τρομοκρατία, μούδιασε κάποιους συντρόφους. Η έλλειψη μιας οργάνωσης που να ανταποκρίνεται σε τέτοιες συνθήκες ήταν προφανής. Αυτό δεν σημαίνει ότι κάποιες οργανωμένες προσπάθειες δεν έγιναν αλλά ούτε πως αυτές αποτελούν την κορυφή της οργανωτικότητας του αναρχικού χώρου.

Ακόμα, καταδείχθηκε μια σημαντική συμπάθεια και ευνοϊκή στάση του κόσμου απέναντι στο χώρο μας και μια αντίθεση με το κράτος, που όμως δεν μπόρεσε να πάρει ενεργητικές διαστάσεις, κάτι άλλωστε που είναι πολύ φυσικό για τις τωρινές συνθήκες.

Τα σχέδια του κράτους και το αναρχικό κίνημα:

Το κράτος στη σημερινή φάση επιδιώκει μέσα από τους μηχανισμούς του, τη μερική κοινωνική συναίνεση που έχει απομείνει στο κόμμα διαχείρισης της εξουσίας, και τη συναίνεση των υπολοίπων κομμάτων, να επιβάλλει την μορφή του υπερμοντέρνου κράτους στην κοινωνία, όπου η αστυνομική αντίληψη, ο έλεγχος, η καταστολή και η επέμβαση σε όλα τα κοινωνικά στρώματα να είναι άμεση και αποτελεσματική. Επιχειρώντας έναν μοντέρνο και αποτελεσματικό εκφασισμό της κοινωνικής ζωής να δημιουργήσει κατ' αρχήν, δυο ριζικά αντίθετες κοινωνικές κατηγορίες: τους «προνομιούχους και υποταγμένους» και τους εξεθλωμένους. Αυτή η επιλογή του είναι αναπόφευκτη. Μέσα από αυτή την κατάσταση θα επιδιώξει, όσο το δυνατό, να ελέγξει και να εξουδετερώσει το δεύτερο κοινωνικό στρώμα, απομονώνοντάς το και σε δεύτερη φάση να το υποτάξει με όλα τα δυνατά μέσα που διαθέτει και για αυτό θα χρησιμοποιήσει εκτός των άλλων και τους «προνομιούχους». Αλλά οι οικονομικές και πολιτικές του επιλογές θα δημιουργήσουν μια κοινωνική, οικονομική και πολιτική αναταραχή. Η λιτότητα, η ανεργία, ο πληθωρισμός, η καταστολή, θα οδηγήσουν τα λαϊκά στρώματα σε κινητοποιήσεις και προωθημένες μορφές αγώνα (καταλήψεις σπιτιών, καταλήψεις εργασιακών χώρων κτλ.). Το πρόβλημα της ποιότητας της ζωής είναι ένα ακόμα ζήτημα

που θα φέρει σε αντίθεση πολλά κοινωνικά στρώματα με το κράτος. Η όλη κατάσταση θα οδηγήσει ακόμα το πιο δυναμικό κομμάτι της νεολαίας σε μια άμεση και ριζική αντιπαράθεση με την εξουσία και τις δυνάμεις καταστολής.

Ο αναρχικός χώρος έχοντας κατορθώσει μέχρι στιγμής να διατηρήσει ακέραιες τις δυνάμεις του και πετυχαίνοντας να διατηρήσει τη ψυχραιμία του, να μην παίζει το παιχνίδι των κρατιστών (κάτι που θα συνέβαινε αν οδηγιόταν σε ένοπλη αναμέτρηση με τις δυνάμεις καταστολής) μπορεί και έχει κάθε δυνατότητα, να συνεχίσει τις κινητοποιήσεις του κερδίζοντας την εκτίμηση και την συμπάραταξη των ενεργητικών λαϊκών στρωμάτων. Αυτό δεν σημαίνει ότι οι δυναμικές απαντήσεις στην κτη-

Αναπτύσσοντας την κοινωνική μας κριτική και δράση, μπορούμε να αποδείξουμε το αληθινό πρόσωπο του αναρχισμού σε ευρύτερα κοινωνικά στρώματα.

Η συγκρότηση ομάδων, η ανταλλαγή εμπειριών σε πρακτικό επίπεδο και ο θεωρητικός διάλογος είναι απαραίτητες καταστάσεις και πρέπει να τις προωθήσουμε.

Ο συντονισμός των αναρχικών ομάδων σε πανελλαδικό επίπεδο είναι απαραίτητος για τον συντονισμό της δράσης μας.

Η δημιουργία των προϋποθέσεων για την διάδοση της αναρχικής θεωρίας και πρακτικής, περνάει μέσα από την πανελλαδική κυκλοφορία ενός εντύπου που να γνωστοποιεί τις θέσεις και τη δράση μας.

Να ξεπεράσουμε τις θεωρητικές και φθοροποιές συζητήσεις και να επεξεργαστούμε σχέδια δράσης και κοινωνικών παρεμβάσεων, μέσα από μια συγκεκριμένη μεθοδολογία και με βάση την ανάλυση και το σχέδιο, επιδιώκοντας την οργανική σύνδεση με συγκεκριμένα κοινωνικά στρώματα, μέσα από μαζικά και βασισμένα στην αναρχική θεωρία σχήματα. Να κάνουμε τη δράση μας ουσιαστική, και να πραγματοποιούμε παρεμβάσεις που σημαίνει το κόλλημα μιας αφίσας κάθε 3 μήνες, ούτε το μούρασμα μιας προκήρυξης κάθε κάποιο διάστημα, ούτε ακόμα και το βγάλσιμο ενός ταμπλώ σε κάποια πλατεία. Όλα αυτά έχουν μια περιορισμένη επαφή με τον κόσμο και βασίζονται σε γενικά κριτήρια. Μαζική δράση, σημαίνει παρέμβαση σε προβλήματα του κόσμου με σχέδιο και μεθοδολογία, ούτως ώστε να έχουμε και μεγάλη συμμετοχή του και ουσιαστικά αποτελέσματα.

Να μπορέσουμε να αξιοποιήσουμε το δυναμικό μας για την καταστροφή του κράτους σημαίνει και το ξεκαθάρισμα στις απόψεις μεταξύ μας. Μπορούμε μέσα σε πνεύμα συντροφικότητας να διαφωνούμε και να προχωρούμε. Έτσι θα μπορέσουμε να ξεχωρίσουμε έμπραχτα την αναρχική θεωρία και δράση, από τους καλυμμένους ψευτοαναρχικούς που η μιζέρια των συζητήσεων και της αυτοκατανάλωσης τους έχει κάνει να εκφράζουν τις πιο απεχθείς και αντιαναρχικές απόψεις στο όνομα του αναρχισμού.

Μέσα από την οργανωμένη και συντονισμένη δράση μας μπορούμε να δημιουργούμε γεγονότα και όχι να τρέχουμε πίσω από αυτά όπως συμβαίνει μέχρι τώρα.

Δημιουργώντας τις προϋποθέσεις για μαζικά σχήματα όπου η συμμετοχή μας θα δημιουργεί τη βάση της αυτοοργάνωσης-αυτοδιεύθυνσης θα κατορθώσουμε να χτίσουμε το μελλοντικό δυναμικό, μαζικό, αναρχικό κίνημα.

νωδία του κράτους θα πρέπει να αποφευχθούν. Όμως οι αναρχικοί πέρα από το συναίσθημα έχουν και τη λογική και μπορούν να τα αξιοποιήσουν και τα δυο πολύ σωστά.

Δεν πρέπει να παρασυρθούμε σε μια σειρά από φθοροποιές και συνεχείς κινητοποιήσεις, χωρίς οργανωτικότητα που μπορεί να μας κάνουν συμπαθείς και αποδεχτούς από ευρύτερα κοινωνικά στρώματα, αλλά και πολύ ευάλωτους στην κρατική καταστολή.

Είναι αναγκαίο να οργανώσουμε τη δράση μας και την παρέμβασή μας. Αυτό δε σημαίνει ότι πρέπει να κλειστούμε στα καβούκια μας οργανωόμενοι. Ένα από τα ουσιαστικά στοιχεία του αναρχισμού είναι η δράση. Γι αυτό και πρέπει να συνεχίσουμε τη δράση μας. Ενώ παράλληλα να φροντίζουμε την οργάνωση των δυνάμεών μας.

Επιβάλλεται να οργανώσουμε αναρχικές ομάδες σε πανελλαδική βάση και να συνεχίσουμε τη δράση, τόσο εκεί που ήδη υπάρχουμε όσο και εκεί που θα δημιουργηθούν συγκεκριμένες ομάδες συντρόφων. Να συγκροτήσουμε, οπουδήποτε υπάρχουν σύντροφοι, ομάδες που βασισμένες στην αναρχική θεωρία και την κοινωνική παρέμβαση να γίνουν η κινητήρια δύναμη για την σύγκρουση με την εξουσία. Αυτή τη στιγμή οι Αναρχικοί είναι οι μόνοι που μπορούν να αποδείξουν τόσο θεωρητικά όσο και έμπραχτα την αναγκαιότητα καταστροφής του κράτους.

Μετά την αντιπυρηνική διαδήλωση

οι αναρχικοί συνεχίζουν

τις παρεμβάσεις τους

Η έξαρση της κρατικής καταστολής μετά την αντιπυρηνική διαδήλωση δεν στάθηκε ικανή να αποτρέψει την συνέχιση της κοινωνικής παρέμβασης των αναρχικών. Παρ' ότι η περίοδος αυτή —μέσα στο καλοκαίρι— χαρακτηρίζεται συνήθως απ' την ανυπαρξία παρέμβασης, η αντίσταση στην κρατική καταστολή και ο αγώνας για την απελευθέρωση των αιχμαλώτων συντρόφων συνεχίστηκε.

Η ΣΚΕΥΩΡΙΑ ΣΤΗΝ ΑΓΩΝΙΣΤΡΙΑ ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΙΑΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Στις 22 του Ιούνη συλλαμβάνεται η δικηγόρος Κατερίνα Ιατροπούλου.

Μια νέα σκευωρία στήνεται: «υπόθαλψη εγκληματιών» (για τους αγωνιστές-δραπέτες του Νταχάου της Κέρκυρας Γιάννη Πετρόπουλο και Θ. Τεμπρεκίδη) και «κατοχή ναρκωτικών» —τα οποία έντεχνα τοποθετούνται σε τσάντα της Κατερίνας— να ποιο είναι το κατηγορητήριο.

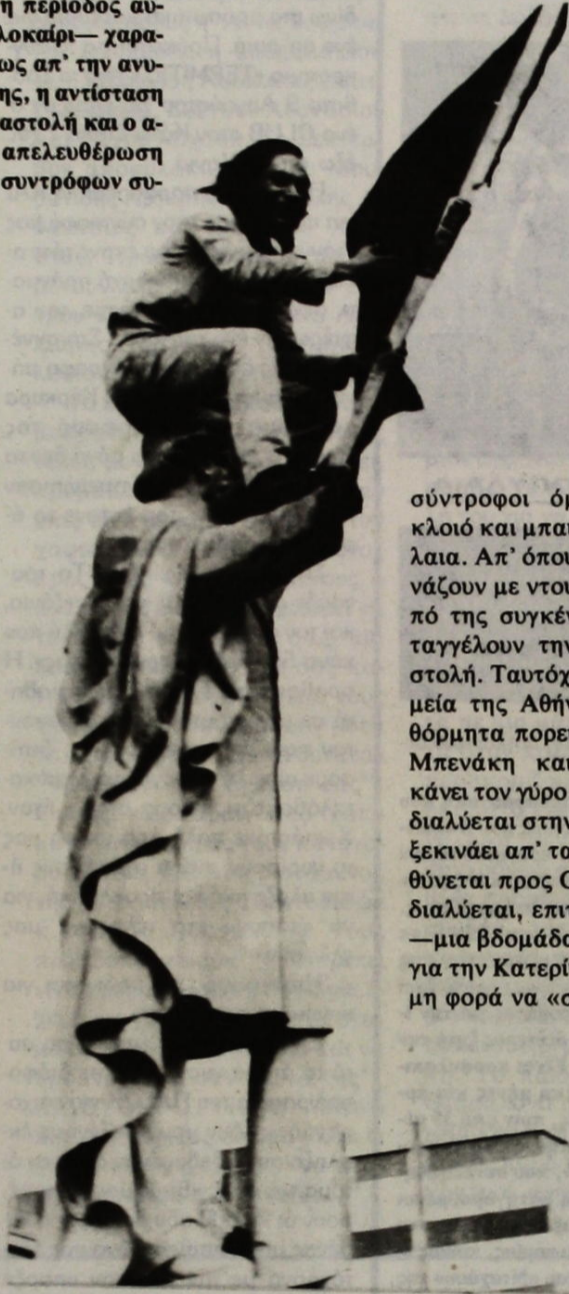
Στόχος της εξουσίας κατ' αρχήν η κοινωνική απομόνωση της Κατερίνας —σύνδεση με «κακοποιούς» και με «ναρκωτικά»— και κατ' επέκταση η εξόντωσή της.

Η απάντηση των αναρχικών απέναντι στην νέα σκευωρία είναι άμεση. Η αντιεξουσιαστική επιτροπή αλληλεγγύης και πληροφόρησης καλεί σε συζήτηση στην Νομική στις 25/5 και σε συγκέντρωση στις 26/6 στα Προπύλαια. Στο πρόσωπο της Κατερίνας Ιατροπούλου συναντήθηκαν όλες οι γενιές απ' τους Λαμπράκηδες, την αντίσταση στην Χούντα και το Πολυτεχνείο, απ' την «μεταπολίτευση» μέχρι σήμερα, —γι' αυτό και η μαζικότητα των κινητοποιήσεων ήταν πρωτοφανής σε επίπεδο ποιότητας.

Η συγκέντρωση στα Προπύλαια θα εξελιχτεί σε πορεία σπάζοντας το κλίμα των απαγορευμένων συγκεντρώσεων και πιέζοντας ασφυκτικά το κράτος να αφήσει λυτύτερη την Κατερίνα. Η αυθεντική στάση που κράτησε μέσα απ' την Ασφάλεια η ίδια, αλλά και η δυνατότητα ανάπτυξης ενός δυναμικού κινήματος συμπαράστασης, οδήγησε την επομένη της πορείας μέρας στην αποφυλάκισή της. Στα δικαστήρια της Ευελπίδων δεκάδες άτομα θα αγκαλιάσουν την Κατερίνα —λευτέρα πια— και θα σηκώσουν τις γροθιές τους φωνάζοντας στους δραπέτες-εραστές της ελευθερίας Γ. Πετρόπουλο και Θ. Τεμπρεκίδη, όταν σιδηροδρόμους, θα τους οδηγήσουν στα κάτεργα της Κέρκυρας: «ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΤΕΡΟ ΑΠΟ ΟΛΑ ΤΑ ΚΕΛΙΑ».

ΤΟ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ

Άμεσα μετά την αντιπυρηνική διαδήλωση, μπήκε μπροστά μια διαδικασία κεντρικής απάντησης στην κρατική καταστολή, με συζητήσεις, με αποκορύφωμα εκείνη στο ΔΙΑΝΑ (12/6), όπου και δόθηκε το περιεχόμενο αυτής της απάντησης: κάλεσμα για ένα πανελλαδικό συλλαλητήριο στα Προπύλαια στις 3/7. Μια «εφ' ό-

σύντροφοι όμως σπάνε τον κλοιό και μπαίνουν στα Προπύλαια. Απ' όπου αρχίζουν να φωνάζουν με ντουνούκα τον σκοπό της συγκέντρωσης και καταγγέλλουν την κρατική καταστολή. Ταυτόχρονα από δυο σημεία της Αθήνας ξεκινάνε αυθόρμητα πορείες, η μια από Ε. Μπενάκη και Πανεπιστημίου κάνει τον γύρο της Ομόνοιας και διαλύεται στην Σταδίου, η άλλη ξεκινάει απ' τα Εξάρχεια κατευθύνεται προς Ομόνοια όπου και διαλύεται, επιτυγχάνοντας έτσι —μια βδομάδα μετά την πορεία για την Κατερίνα— για μια ακόμη φορά να «σπάσει» η απαγό-

λης της ύλης» αντιπαράθεση των αναρχικών με την εξουσία. Στα πλαίσια αυτά, η «επιτροπή ενάντια στην κρατική καταστολή», Η «Αντιεξουσιαστική Επιτροπή Αλληλεγγύης και πληροφόρησης», η εφημερίδα «ΔΟΚΙΜΗ», το περιοδικό «της Φυλακής», καλούσαν στην συγκέντρωση αυτή για

— να σταματήσουν οι σκευωρίες της ασφάλειας, οι ξυλοδαρμοί, οι συλλήψεις, οι φυλακίσεις, τα βασανιστήρια και οι καταπατήσεις των δικαιωμάτων μας απ' τα όργανα του κράτους.

— να απελευθερωθούν άμεσα οι απεργοί πείνας και οι πολιτικοί κρατούμενοι

— να μην εφαρμοστεί το ηλεκτρονικό φακέλλωμα.

— να πάψουν οι παράνομες απαγορεύσεις απεργιών, συγκεντρώσεων πορειών.

— να κλείσει το Νταχάου της Κέρκυρας.

— Ενάντια στην κοινωνία των πυρηνικών και των πολέμων, της αστυνομίας και των φυλακών, των εκμεταλλευτών και των καταπιεστών, που απειλούν με ολοκληρωτικό αφανισμό ή υποδούλωση το ανθρώπινο γένος.

Για μια ελεύθερη και αυτοδιεθνή κοινωνία».

Η συγκέντρωση όμως απαγορεύεται. Οι ένοπλες δυνάμεις του κράτους, κυκλώνουν την περιοχή των Προπυλαίων. Όλη η Αθήνα αστυνομοκρατείται. Πέντε

ρευση πορειών που απ' τον Μάρτη στην συγκέντρωση του Σουλτς ήταν πια μια πάγια κατάσταση. Οι πέντε σύντροφοι που είναι μέσα στο χώρο των Προπυλαίων, κυκλωμένοι από 500 ΜΑΤάδες αρνούνται να αποχωρήσουν. Αποφασίζουν να παραμείνουν και τη νύχτα, ταυτόχρονα καλούν σε συγκέντρωση για την επόμενη μέρα στα Προπύλαια.

Παρασκευή 4 του Ιούλη: 100 σύντροφοι βρίσκονται μέσα στα Προπύλαια, στήνεται μεγαφωνική η οποία λειτουργεί απ' τις 12 το μεσημέρι μέχρι αργά το βράδυ. Έτσι η συγκέντρωση ουσιαστικά πραγματοποιείται. Χιλιάδες κόσμου περνάνε μπροστά απ' τα Προπύλαια, στέκονται και ακούνε τον αναρχικό λόγο.

Η συγκέντρωση πετυχαίνει τον σκοπό της, το κράτος φοβάται να την χτυπήσει, γιατί αποχτά πια κοινωνικό έρεισμα. Εδώ θα συνδεθούν όλες οι κινητοποιήσεις απ' το χτύπημα στο Κάραβελ μέχρι την αντιπυρηνική διαδήλωση. Παρεμβάσεις που λειτουργήσαν συσσωρευτικά και κατέγραψαν τους αναρχικούς σαν το πιο ριζοσπαστικό κομμάτι της κοινωνίας. Οι κοινωνικές παρεμβάσεις αυτές έσπασαν σταδιακά το απρόσωπο και απρόσιτο του αναρχικού και διαμόρφωσαν σαφέστατα ένα ευνοϊκό κλίμα για παραπέρα παρεμβάσεις, για σύνδε-

ση και γενίκευση της πρακτικής μας.

Η συγκέντρωση αυτή λοιπόν κρίνεται σαν αποτελεσματική, γιατί και ως προς το επίπεδο της πορείας είχε επιτυχία αλλά και ως προς το επίπεδο της συγκέντρωσης έδωσε τη δυνατότητα απ' τις μεγαφωνικές να ακουστούν οι αντιλήψεις των αναρχικών. Σε μια περίοδο εντεινόμενης καταστολής, οπισθοχώρησης και διάλυσης των «προωθημένων» αριστερών, οι αναρχικοί έδωσαν αλληπάλληλα κεντρικά χτυπήματα-απαντήσεις στην βία του κράτους.

ΟΙ ΑΝΤΙΠΥΡΗΝΙΚΟΙ ΔΙΑΔΗΛΩΤΕΣ

Οι συγκεντρώσεις που προαναφέρθηκαν είχαν μέσα στο πλαίσιο τους της απελευθέρωσης των αιχμαλώτων συντρόφων αντιπυρηνικών διαδηλωτών. Όλοι αυτοί οι σύντροφοι ξεκίνησαν απεργία πείνας, που οι περισσότεροι σταμάτησαν για λόγους υγείας. Ο Γιάννης Μπαλλής και ο Βασίλης Μαγκαναδέλης όμως θα συνεχίσουν την απεργία πείνας και σε κείμενα που θα στείλουν απ' την απομόνωση του νοσοκομείου Κορυδαλλού γράφουν: «Μετά από 32 μέρες απεργίας πείνας, συνεχίζεται η χωρίς κανένα ενοχοποιητικό στοιχείο κράτησή μας. Ξέρουμε ότι πληρώνουμε για την πίστη μας και τον αγώνα μας για την ελευθερία —ιδανικό που εμπεριέχει όλα τα ιδανικά μας. Σήμερα αντιμετωπίζουμε εμείς μια σειρά στημένων κατηγοριών. Στο παρελθόν, τις αντιμετώπισαν κάποιιο άλλοι. Αυτός ο δρόμος της καταστολής και της κατασκευής ενόχων, πρέπει να σταματήσει. Και αυτό είναι υπόθεση όλων μας. Στην περίπτωση μας καταπατήθηκαν όλα τα ανθρώπινα δικαιώματα. Κατάφεραν και φυλάκισαν το σώμα μας, αλλά η καρδιά μας και η σκέψη μας είναι ελεύθερες.

Απευθυνόμαστε σ' όλους αυτούς για τους οποίους η ανθρώπινη ελευθερία δεν είναι ρητορίες και φλυαρίες, σε όλους όσους ανεξαρτήτως πολιτικών και ιδεολογικών διαφορών, πιστεύουν σ' ένα κόσμο ελεύθερο.

Ζητάμε συμπαράσταση στην απερ-

για πείνας. Απαιτούμε την άμεση αποφυλάκισή μας. Συμπαραστεκόμαστε σ' όλους όσους διώκονται».

Η ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ

Στις 24 του Ιούλη - 12η επέτειο της δημοκρατίας του κεφαλαίου —οι αναρχικοί καλούν σε συγκέντρωση-διαμαρτυρίας στα Προπύλαια για την προφυλάκιση των αντιπυρηνικών διαδηλωτών.

Στόχος του καλέσματος ήταν να «ξεφτίσει» την φιέστα, το πανηγύρι της «δημοκρατίας». Και το πέτυχε. Ασυλλόγιστα ο στρατηγός Δροσογιάννης διάταξε τα όργανα της κρατικής καταστολής να πάρουν «επίκαιρες θέσεις» στο κέντρο της Αθήνας και να αποκλείσουν τα Προπύλαια. Πάλι όμως σύντροφοι θα κατορθώσουν να σπάσουν τον κλοιό, στην προσπάθεια αυτή θα συλληφθούν οι Φίλιππος και Σοφία Κυρίση. Με μεγάφωνα θα αρχίσει να καταγγέλλεται η παραβίαση του πανεπιστημιακού ασύλου — δείχνοντας έτσι, πως όταν το κράτος καταπατεί τους νόμους που το ίδιο θέσπισε, τότε αποδείχνει ότι έφτασε στο τέλος του.

Την μέρα της γιορτής της «Δημοκρατίας» καταγγέλλεται απ' τα μεγάφωνα στα Προπύλαια, ότι οι δύο αντιπυρηνικοί διαδηλωτές βρίσκονται στην 38η μέρα απεργίας πείνας. Δείχνοντας έτσι ποια είναι η «δημοκρατία» τους. Η «δημοκρατία» των φυλακών, των εκμεταλλευτών και των καταπιεστών.

Για μια ακόμη φορά τα σχέδια του κράτους για την αντιμετώπιση παρέμβασης των αναρχικών, χαρακτηρίζονται το λιγότερο ατυχή.

Την επόμενη μέρα, την Παρασκευή δηλ. 25 του Ιούλη αποφυλάκίζονται όλοι οι σύντροφοι αντιπυρηνικοί διαδηλωτές εκτός απ' τον Γιάννη Μπαλλή, ο οποίος συνεχίζει την απεργία πείνας και σε ένδειξη διαμαρτυρίας για την συνεχιζόμενη κράτηση του αρνείται κάθε ιατροφαρμακευτική περίθαλψη.

Στις 6 Αυγούστου, ο βουλευτής των Πράσινων Φρανκ Σβαλβαχτοχ, μέλος της Επιτροπής για τα ανθρώπινα δικαιώματα στην Ευρωβουλή, επισκέπτεται στη φυλακή τον Γ. Μπαλλή.

Στις 7 Αυγούστου γίνεται συγκέντρωση έξω απ' το υπουργείο «δικαιοσύνης». Εκατό περίπου άτομα διαμαρτύρονται για την εγκληματική συνέχιση της κράτησης του Γ. Μπαλλή, ο οποίος βρίσκεται στην 57η μέρα, απεργίας πείνας. Ενώ επιτροπή συναντιέται με τον Ασημακόπουλο, ο οποίος δηλώνει ανερευθρίαστα ότι η δικαιοσύνη είναι ανεξάρτητη και δεν μπορεί να παρεμβεί, ενώ βεβαιώνει ότι αν κινδυνεύσει η ζωή του θα του κάνουν υποχρεωτική σίτιση, πράγμα που έχει καταγγελθεί σαν βασανιστήριο απ' την Ευρωπαϊκή Ένωση Γιατρών. Έξω απ' το υπουργείο αναρτήθηκε πανώ και φωνάχτηκαν τα συνθήματα: «ένας που αντέδρασε στα πυρηνικά, πεθαίνει τώρα σοσιαλιστικά», «όχι στην νέα δολοφονία», «Λεφτεριά στον Γ. Μπαλλή». Εκεί διαβάστηκε με ντουντούκα το παρακάτω κείμενο:

«53 μέρες απεργίας πείνας του σύντροφου μας αντιπυρηνικού διαδηλωτή Γ. Μπαλλή. Καταγγέλλουμε την εγκληματική διαδικασία εξόντωσης του απ' τους δολοφόνους κρατιστές. Ο Γ. Μπαλλής συνελήφθη απ' τις ένοπλες συμμορίες του κράτους όταν χτυπήθηκε η αντιπυρηνική διαδηκασία στις 13 του Μάη.

Συνελήφθηκε και βασανίστηκε γιατί τόλμησε να διαδηλώσει την αντίθεσή του στην εξουσία της πυρηνικής ενέργειας, γιατί εναντιώθηκε στην καπιταλιστική λογική της σιωπής και της συναίνεσης, της αδιαφορίας και του καταναλωτισμού.

Ο απεργός πείνας Γ. Μπαλλής πετάει το γάντι στην κοινωνία. Σ' όλους όσους «ξεκουράζονται» στην ψευδαίσθηση των διακοπών της καταναγκαστικής εργασίας, σ' όλους όσους μένουν αδρανείς, απαθείς θεατές ενός ακόμμη εγκλήματος του κράτους.

Την ίδια μέρα που στο Μεξικό έξι κρατιστές συζητούν για την «ειρήνη», στον Ελλαδικό χώρο, η διαδικασία εξόντωσης του Γ. Μπαλλή, αποδείχνει το ψεύδος της εξουσίας, που με φαναρονικές φήμες περί «ειρήνης» προσπαθεί να αποκρύψει τον κοινωνικό πόλεμο, μεταξύ εξουσιαστών και εξουσιαζόμενων, επιβάλλοντας την κοινωνική ειρήνη, δηλ. τη σιωπή νεκροταφείου στην κοινωνία.

Ο αναρχικός εργάτης Γ. Μπαλλής είναι ένα παλληκάρι που αρνήθηκε να ακολουθήσει το δρόμο του συμβιβασμού και της αλλοτρίωσης, είναι ένας αγωνιστής, που αντιτάχτηκε έμπρακτα στη βία του κράτους. Γι' αυτό εξ' άλλου και εξοντώνεται.

Μένει σε κάθε ελεύθερα σκεπτόμενο άνθρωπο να αντιδράσει και να αποτρέψει την νέα δολοφονία του 20χρονου σύντροφου μας Γ. Μπαλλή».

Την Κυριακή 10 Αυγούστου 1986, σύντροφοι θα συγκεντρωθούν στον Ιερό Βράχο της Ακρόπολης για να καταγγείλουν και στους ξένους επισκέπτες το τεκταινόμενο έγκλημα, ασκώντας έτσι πίεση για την απελευθέρωση του Γ. Μπαλλή. Διαβάστηκαν κείμενα στα αγγλικά, γαλλικά, γερμανικά και έγινε πορεία μέσα στα σοκάκια της Πλάκας. **Εφημερίδα Δευτέρας και**

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΑΝΤΙΣΤΑΘΕΙΤΕ

- Στις σκευωρίες, στα βασανιστήρια, στις απαγορεύσεις και στην ποινικοποίηση των κοινωνικών αγώνων
- Λευτεριά στους απεργούς πείνας και σ' όλους τους πολιτικούς κρατούμενους
- Να κλείσει το Νταχάου της Κέρκυρας
- Οι αποδράσεις απ' τις φυλακές είναι πράξεις επαναστατικές

ΠΕΜΠΤΗ 3 Ιούλη '86, ώρα 7 μ.μ. ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ — ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ — Εφημερίδα «Δοκιμή» — Περιοδικό «Της Φυλακής» — ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ — ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΕΣ (ΑΘΗΝΑΣ — ΠΑΤΡΑΣ — ΧΑΝΙΩΝ — ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ — ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ)

γεται με μολότωφ το υποκατάστημα της «Σίτυ Μπανγκ» στο Π. Φάληρο. Σε τηλεφώνημα που έγινε σε απογευματινή εφημερίδα δηλώνεται:

«Αναλαμβάνουμε την ευθύνη της επίθεσης στην Τράπεζα «Σίτυ Μπανγκ» στο Π. Φάληρο. Απαιτούμε την άμεση αποφυλάκιση του απεργού πείνας Γ. Μπαλλή. Σαν πάθα κάτι ο Μπαλλής, υποσχόμαστε στους εγκληματίες του ΠΑΣΟΚ να κάνουμε τις αθηναϊκές νύχτες πιο θερμές.

Η οπλισμένη ελευθερία θα σαρώσει την κρατική κτηνωδία. Η χτεσινή ενέργεια ήταν η αρχή τα υπόλοιπα μέλλον να γίνουν.

Αφιερώνω Εξαιρετικά Παράνομοι Αλιείς της Νύχτας Τρίτη 12 του Αυγούστου, ο αναρχικός Γ. Μπαλλής αποφυλακίζεται. Αν και εξασθενημένος, αν και λεύτερος δεν θα ξεχάσει

από που «βγαίνει». Δηλώνει λοιπόν τα εξής:

«Δηλώνω τη συμπάραστασή μου στους συγκρατούμενους μου Καλαϊτζή και Πανταζή, που πραγματοποιούν και αυτοί απεργία πείνας και ζητούν να ικανοποιηθούν τα αιτήματά τους. Ο πρώτος βρίσκεται στην 25η μέρα και ζητάει να μην τον μεταφέρουν στις φυλακές της Κέρκυρας, γιατί έχει προηγούμενα και φοβάται για την ίδια του την ζωή. Ο δεύτερος ζητά την αποφυλάκισή του. Είναι προφυλακισμένος εδώ και δέκα μήνες και άρχισε απεργία πείνας, πριν από 35 μέρες. Επίσης, ζητώ την άμεση αποφυλάκιση των νεαρών, που συνελήφθησαν στην Θεσ/νίκη κατηγορούμενοι ότι έρριξαν τη βόμβα μολότωφ στο περιπολικό της αστυνομίας, καθώς επίσης το κλείσιμο του «Νταχάου» της Κέρκυρας και όλων των φυλακών της χώρας».

56 ΜΕΡΕΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ ΠΕΙΝΑΣ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΥΡΗΝΙΚΟΥ ΔΙΑΔΗΛΩΤΗ ΓΙΑΝΝΗ ΜΠΑΛΛΗ

ΑΠΟΤΡΕΨΤΕ ΜΙΑ ΝΕΑ ΚΡΑΤΙΚΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ

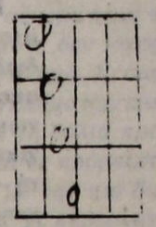

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΓΙΑΝΝΗ ΜΠΑΛΛΗ

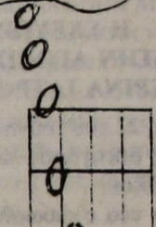
ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

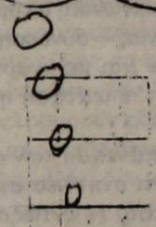
ΓΙΑ ΣΚΕΨΟΥ!!! ΤΟΣΟΣ ΚΟΣΜΟΣ...

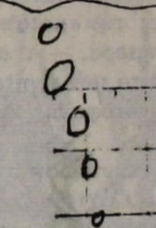
... ΜΗ ΘΕΛΕΙ ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ ΜΟΥ!

ΜΗ ΚΑΛΑ ΤΟΙΟΥΣ ΕΙΜΑΙ...

... Η ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΧΩΡΑ;

Επειδή το Χώρο μας τον λυμάνονται διάφορων ειδών παράσιτα, δίνω μια προσωπική μαρτυρία για ένα απ' αυτά. Πρόκειται για το συγκρότημα «ΤΕΡΜΙΤΕΣ» που το Σάββατο 9 Αυγούστου '86 έπαιζαν σ' ένα CLUB στον Κάτω Σταλό 7 χιλ. έξω απ' τα Χανιά.

Προσωπικά παραβρέθηκα ΚΑΙ για παρέμβαση στον συντροφό μας Γιάννη Μπαλλή, που έκανε τότε απεργία πείνας. Στην αρχή πράγματι, αφού τους το ζητήσαμε, του αφιέρωσαν ένα τραγούδι. Στη συνέχεια τους δόθηκε χειρόγραφο μήνυμα για τον Μπαλλή, την Κέρκυρα και τους 9 σύντροφους της Θεσ/κης, το οποίο όχι μόνο δεν το διάβασαν αλλά το αντιμετώπισαν τόσο επιπόλαια που έφτανε το όριο της προβοκάτσιας.

Συγκεκριμένα είπαν: «Το τραγούδι αφιερώνεται στα πρεζόνια, και τον φίλο μας το Γ. Μπαλλή που κάνει 55 μέρες απεργία πείνας». Η προβοκάτσια έγινε αμέσως αισθητή σε μερικά άτομα που βρίσκονταν εκεί. Στη συνέχεια, τους ζητήσαμε πίσω το χειρόγραφο, γιατί καταλάβαμε τι είδους άτομα ήταν. Χρειάστηκε πολύ ώρα για να μας το γυρίσουν, ενώ η στάση τους ήταν αλαζονική και προκλητική, για να φτάσουν στο τέλος να μας γλύφουν.

Ήταν σαφές ότι πρόκειται για κυνικούς εμπόρους.

Εκ των υστέρων έμαθα, ότι αυτά τα άτομα γυρνούσαν σε διάφορα γραφεία του ΠΑΣΟΚ για επιχορηγήσεις. Δεν μου προξένησε έκπληξη αυτό, δεδομένου ότι ήταν άτομα του στυλ: «Εμάς μας ενδιαφέρουν οι 20.000 που θα πάρει ο καθένας μας», επιθεβαιώνοντας ταυτόχρονα με την ίδια την υπαρχή τους ότι η πρώτη ύλη της τέχνης είναι τα ΣΚΑΤΑ.

Όλα αυτά τα γνωστοποιώ σε κάθε σύντροφο για να τους «χτυπήσουμε» στην «καρδιά» τους: Στις πωλήσεις δίσκων και τις δημόσιες εμφανίσεις τους.

Γεια σας Π.Η.

Παραθέτουμε εδώ την ανακοίνωση - καταγγελία που διαβάστηκε στη συναυλία αυτή

«Αυτή τη στιγμή βρίσκονται ακόμα όμηροι στις φυλακές του Γεντί Κουλέ, οι 9 σύντροφοι αγωνιστές αναρχικοί της Θεσ/νίκης γιατί δεν έσκυαν το κεφάλι στις παραβιάσεις του Πανεπιστημιακού ασύλου, γιατί κατέλαβαν την Φυσιομαθηματική της Θεσ/νίκης και αντιστάθηκαν στη βία των γουρουνιών του κράτους.

Το κράτος παραβίασε για άλλη μια φορά το ίδιο του το σύνταγμα, τις διεθνείς συμβάσεις, τις διακυρήξεις για ανθρώπινα δικαιώματα, παραβίασε την αρχή του δικαίου κι' εφάρμοσε ναζιστικά αντίποινα σύμφωνα με την Χιτλερική αρχή της «συλλογικής ευθύνης».

Παραβίασε κάθε έννοια διεθνούς δικαίου περί αιχμαλώτων πολέμου, παραβίασε τις διεθνείς συμβάσεις για τα βασανιστήρια, κι' όλα αυτά, τη στιγμή που ο δολοφόνος μπάτσος Μελίστας κυκλοφορεί ελεύθερος.

Βέβαια στην περίπτωση των 9 αναρχικών αγωνιστών της Θεσ/κης όλες οι γευτο-επιτροπές συνταγματικών δικαιωμάτων και οι σχετικές οργανώσεις με πρώτη την πουλημένη στο κράτος και τ' αφεντικά «διεδνή αμνηστία» έδειξαν για άλλη μια φορά τι είναι και τι ρόλο παίζουν

- ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΜΕΣΗ ΚΑΙ ΑΝΕΥ ΟΡΩΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΩΝ 9 ΑΙΧΜΑΛΩΤΩΝ ΣΥΝΤΡΟΦΩΝ ΜΑΣ
- ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ ΝΑ ΚΛΕΙΣΕΙ ΤΟ ΚΑΤΕΡΓΟ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ, ΤΟ ΝΤΑΧΑΟΥ ΤΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ ΚΑΙ ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΝ ΤΑ ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΑ ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑ
- ΚΑΤΩ Η ΑΝΑΙΣΘΗΤΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΤΩΝ ΔΟΛΟΦΟΝΩΝ ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ
- ΕΝΕΡΓΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥΣ ΤΗΣ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΧΑΝΙΩΝ

Παρά το γεγονός ότι το κείμενο επιδοκιμάστηκε από αρκετό κόσμο με χειροκροτήματα, το συγκρότημα που έπαιζε διαχώρισε τη θέση του, απ' το κείμενο.

Γειά σας

Μια ακόμα μεθοδολογία του Κράτους για την εξόντωση όσων αντιστέκονται

Σκευωρίες

Η έννοια της σκευωρίας που είναι γνωστή και με τον όρο **ίντριγκα** σημαίνει κατά λέξη: σχεδιάζω και ολοκληρώνω (πραγματοποιώ) μυστικά σχέδια.

Η σκευωρία σαν μέσο εξόντωσης κάποιου αντιπάλου είναι παμπάλαια. Ίσως ταυτίζεται με την περίοδο της δημιουργίας οργανωμένων κοινωνιών.

Η σύγχρονη όμως χρησιμοποίησή της έχει μια ανώτερη τεχνική που η κατάρρευσή της είναι πολλές φορές αδύνατη.

Τα στοιχεία που αποτελούν την έννοια αυτή είναι η μυστικότητα, ο σχεδιασμός, το ψέμμα, η δημιουργία πλαστών στοιχείων ή γεγονότων.

Η μυστικότητα που προϋπάρχει της εκδήλωσης είναι απαραίτητη για να επιτευχθεί ο σκοπός. Μια σκευωρία για να είναι πραγματοποιήσιμη, πρέπει απαραίτητα να χρησιμοποιήσει μερικά και απομονωμένα κομμάτια από την πραγματικότητα για να είναι πειστικότερη.

Ο συνδυασμός της ψευτιάς με μερικά τμήματα από την πραγματική ζωή κάποιου, αποτελούν τη βάση για την επιτυχία της σκευωρίας.

Παράδειγμα: α) Εργαζόμενος έχει σαν σημείο της εργασίας τους την τακτική μετακίνησή του γύρω από μια Τράπεζα και αρκετές φορές την επαφή με την Τράπεζα αυτή, για διάφορες συναλλαγές.

β) Έχει σαν μέσομετακίνησης του κάποιο όχημα.

γ) Είναι ανεπιθύμητος στην εξουσία λόγω της γενικότερης κοινωνικής και πολιτικής του στάσης.

Γεγονότα: α) Γίνεται ληστεία στην Τράπεζα χωρίς να συλληφθούν οι δράστες.

β) Στη διάρκεια της επιχείρησης οι δράστες χρησιμοποιούν διάφορα οχήματα.

Κατασκευή: α) Διαδίδεται ότι η Τράπεζα θα έπρεπε να παρακολουθείται από καιρό.

β) από τις περιγραφές (δίνονται με γενικό χαρακτήρα αλλά με συγκεκριμένο στόχο) δημιουργείται η αόριστη εικόνα ο-

μοιότητας κάποιου από τους δράστες με τον εργαζόμενο.

γ) Από τα οχήματα που χρησιμοποιήσαν οι δράστες, δίνεται έμφαση σε κάποιο που να μοιάζει με το όχημα που χρησιμοποιεί ο εργαζόμενος.

δ) Διαδίδεται ότι η ληστεία είχε πολιτικά κίνητρα ή ότι πραγματοποιήθηκε από πολιτική ομάδα.

Εδώ πρέπει να τονισθεί η έκταση που πρέπει να πάρει η αποπληροφόρηση του κόσμου, πράγμα που σημαίνει ότι σημαντικό ρόλο θα πρέπει να παίξουν τα μέσα μαζικής «ενημέρωσης» (ραδιόφωνο, τηλεόραση, τύπος).

Από δω και πέρα τα πράγματα οδηγούνται με μαθηματική ακρίβεια στο σκοπό.

Η έρευνα στο σπίτι του εργαζόμενου, η έντεχνη «ανεύρεση» κάποιου στοιχείου (οι ευκαιρίες να αφηθεί κάποιο «στοιχείο» είναι πολλαπλές στη διάρκεια μιας έρευνας) όπως κάποιο έγγραφο της εν λόγω Τράπεζας ή κάποιο όπλο.

Μια κατάθεση αναγνώρισης κάποιου μάρτυρα (συνήθως αστυνομικού) ολοκληρώνει τη σκευωρία. Από κει και πέρα τα πράγματα παίρνουν το δρόμο τους. Ο εργαζόμενος είναι υποχρεωμένος να αποδείξει την αθωότητά του εφ' όσον δεν έχει το κουράγιο να αντιμετωπίσει όλο αυτό τον όχετό λάσπης που κατευθύνεται εναντίον του.

Το στοιχείο που θα «βρεθεί» δεν είναι απαραίτητο να έχει άμεση σχέση με το συνολικό σενάριο. Πολλές φορές μπορεί να είναι άσχετο αλλά να έχει άλλες σημαντικές επιπτώσεις στο πρόσωπο εναντίον του οποίου στρέφεται η σκευωρία.

Όπως π.χ. η συγκεκριμένη σκευωρία ενάντια στη δικηγόρο-αγωνίστρια Κ. Ιατροπούλου. Όπου τα ναρκωτικά αποτελούσαν την απαραίτητη μαγιά.

Ακόμα η χρησιμοποίηση υπαρκτών στοιχείων διαστρεβλωμένων (π.χ. η ανακάλυψη επαναστατικών εντύπων ή γραφομηχανών) όπου ενώ το άτομο δεν έχει σχέση με τρομοκρατικές πράξεις, κατηγορείται για συμμετοχή σε τρομοκρατική οργάνωση. Αν και τα στοιχεία που

βρέθηκαν είναι συνηθισμένο να βρεθούν στον οποιοδήποτε.

Επίδωξη κάθε σκευωρίας είναι η κοινωνική πολιτική, οικονομική, επαγγελματική ή φυσική εξόντωση εκείνου που την υφίσταται.

Όσον αφορά το τελευταίο κραυγαλέο γεγονός της κρατικής σκευωρίας (Ιατροπούλου), είναι σημαντικό ότι αποκαλύφθηκε και καταρρίφθηκε σε πρώτη φάση. Αυτό δεν σημαίνει ότι το κράτος δεν μπορεί να επαναλάβει το «πείραμα» με καινούριες κατασκευές ενάντια στο ίδιο πρόσωπο.

Η σκευωρία είναι μια σημαντική μεθοδολογία του Κράτους για την εξόντωση όλων όσων του αντιστέκονται. Όλων εκείνων που η ύπαρξη, στάση και δραστηριότητα τους έρχεται σε σύγκρουση με τα σχέδια ισοπέδωσης και εκμηδένισης της κοινωνίας της μετατροπής των ανθρώπων σε υποχείρια της εξουσίας.

Η χρησιμοποίηση σκευωριών εκ μέρους του κράτους ούτε πρόσφατο γεγονός είναι ούτε

στρέφεται μόνο εναντίον ανθρώπων με πολιτική-κοινωνική δραστηριότητα. Στρέφεται κατά καιρούς σε όποιους σκοπεύει το κράτος να εξοντώσει. Είναι πολλές οι σκευωρίες που έχουν πραγματοποιηθεί (να βρεθεί π.χ. φακελλάκι με ηρωίνη στην τσέπη ή τα πράγματα κάποιου) κατά καιρούς.

Οι σκοποί άλλωστε κάθε σκευωρίας είναι πολλαπλοί επιδιώκοντας να επιτευχθεί το μάξιμουμ ή μίνιμουμ ανάλογα με την περίπτωση. Ο εκβιασμός μέσω της σκευωρίας για την απόσπαση πληροφοριών είναι κάτι πολύ πλατιά διαδεδομένο.

Οι δυνατότητες αποτυχίας μιας σκευωρίας μπορούν να βασιστούν στην σθεναρή στάση του ατόμου εναντίον του οποίου στρέφεται, στην μάχη στοιχείου προς στοιχείο ενάντια του, στην ευαισθησία, συμπάρσταση και κινητοποίηση των ανθρώπων.

Είναι τα σημαντικότερα μέσα που η αποτελεσματικότητά τους είναι αναμφισβήτητη.

Βέβαια οι ατέλειες της κάθε

σκευωρίας υπάρχουν και ο εντοπισμός τους την κάνει διάτρητη.

Όμως οι δυνατότητες από την μεριά του Κράτους τείνουν να αυξηθούν και να οδηγήσουν στην τελειοποίηση τέτοιων καταστάσεων.

Η εκπαίδευση των αστυνομικών, η τεράστια συλλογή πληροφοριών, το ηλεκτρονικό φακέλωμα, η προσπάθεια αποπροσανατολισμού και αδρανισμού των πολιτών μπορούν να κάνουν την σκευωρία το πιο εύκολο και εύχρηστο μέσο για την εξόντωση των αντιπάλων του κράτους.

Η ευρεία χρησιμοποίηση των σκευωριών στα άλλα καπιταλιστικά κράτη δείχνει την μελλοντική πορεία και των δικών μας εξουσιαστών.

Μένει η αγωνιστικότητα και η καθημερινή αντίδραση εναντίον τους, για την αντιμετώπιση του πιο ύπουλου μέσου για την εξόντωση των αντιπάλων της εξουσίας.

ΝΑ ΑΠΑΝΤΗΣΟΥΜΕ ΕΜΠΡΑΧΤΑ ΚΑΙ ΜΑΖΙΚΑ ΣΤΗ ΝΕΑ ΣΚΕΥΩΡΙΑ ΤΟΥ ΠΑΣΟΚΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Μέσα στο γενικό κλίμα καταστολής, τρομοκρατίας και καταστροφάντησης προσώπων και ινστιτούτων, της νεολαίας και οποιουδήποτε αντιστέκεται στο φασισμό του κράτους και στην κτηνωδία των σωμάτων καταστολής έρχεται να προστεθεί και η σκευωρία της ασφάλειας ενάντια στη δικηγόρο Κατερίνα Ιατροπούλου. Γιατί η Κατερίνα αποτελούσε και αποτελεί το κόκκινο πανί στα μάτια του κτηνώδη ταύρου της εξουσίας είτε είχε το πρόσωπο της δικτατορίας είτε το μεταπολιτευτικό πρόσωπο της δεξιάς και τώρα το σοσιαλιστικό του ΠΑΣΟΚ.

Από τους Λαμπράκηδες μέχρι σήμερα, η γνωστή Νατάσα της αντίστασης στη χούντα στάθηκε πάντα στο πλευρό κάθε καταπιεσμένου και διωκόμενου, πάντα με ανιδιοτέλεια και πίστη στον άνθρωπο υπερασπίστηκε όλους όσους είχαν ανάγκη, από κάθε πολιτικό χώρο και κοινωνικό στρώμα.

Στο γραφείο της και στο σπίτι της βρίσκονταν κάθε είδους άνθρωποι, που με τον ένα ή τον άλλο τρόπο ένωσαν το "χαλκεον χέρι" της εξουσίας, και της αδικίας πάνω τους.

Η υπεράσπιση όλων αυτών δεν περιορίστηκε σε νομικές συμβουλές, παραστάσεις και τρεξίματα στα δικαστήρια και τις φυλακές αλλά και σε μια διαρκή πάλη ενάντια στις κτηνώδεις συνθήκες που επικρατούν στις φυλακές, τα βασανιστήρια και τις εξοντώσεις κρατουμένων μέσα στις φυλακές-κολαστήρια, εκδίδοντας γι' αυτό και το περιοδικό "της Φυλακής".

Αυτό είχε κάνει την εξουσία να προσπαθεί να βρει τον τρόπο για να την εξοντώσει. Χρόνια παρακολούθησεις και επεμβάσεις στην ιδιωτική της ζωή, ακόμα και όταν πήγαινε για διακοπές, η υπαρπαγή των σκουπιδιών της μόλις τα έβγαζε έξω μήπως και βρουν κάποιο ενοχοποιητικό στοιχείο δείχνει τόσο τη γελοιότητα τους όσο και πως τόσα χρόνια δεν μπορούσαν να βρουν κάτι που θα τους έδινε τη δυνατότητα να την βάλουν στο χέρι, γιατί δεν υπήρχε κάτι τέτοιο.

Η πρόσφατη σκευωρία που μας ξαναφέρει χρόνια πίσω στη γνωστή σκευωρία ενάντια στον εργάτη-αγωνιστή Γιάννη Σερίφη έρχεται σε μια εποχή γενίκευσης της καταστολής σ' όσους αντιστέκονται στην κρατική κτηνωδία με το σοσιαλιστικό προσωπείο. Η συγχορδία μερίδας του τύπου προσπαθεί να δημιουργήσει το κλίμα και την προετοιμασία της κοινής γνώμης ενάντια στην Κατερίνα.

Τα ναρκωτικά που αφέθηκαν έντεχνα σε μια παλιά τσάντα με κουρέλια για τις γάτες βγήκαν από την τσέπη των αστυνομικών της δίωξης ναρκωτικών που "παραδόξως" βρέθηκαν στην έρευνα για όπλα και εκρηκτικά. Με αυτό τον τρόπο προσπαθούν να εξοντώσουν την Κατερίνα, πολιτικά, κοινωνικά και επαγγελματικά.

Η σκευωρία ενάντια στην Ιατροπούλου είναι ένα μέρος του γενικότερου σχεδίου εξόντωσης όποιου αντιστέκεται. Ο Δροσογιάννης και οι δικωτικές αρχές που χρόνια τώρα προσπαθούσαν να τη βάλουν στο χέρι έφτασαν στο ελαστικό σημείο της σκευωρίας για να πετύχουν το σκοπό τους. Ο Δροσογιάννης έφτασε με τις δηλώσεις του να μετατραπεί ταυτόχρονα σε εισαγγελέα, ανακριτή, δικαστή και δεσμοφύλακα.

Η εξουσία στην προσπάθειά της να ισοπεδώσει κάθε τι το ανθρώπινο επιτάθεται με σκευωρία και βρώμικα μέσα στην Κατερίνα Ιατροπούλου, την αγωνίστρια, τον ΑΝΘΡΩΠΟ.

Όμως η Κατερίνα ούτε εύκολο θύμα είναι ούτε μόνη της.

Να υπερασπιστούμε την Κατερίνα Ιατροπούλου από τις σκευωρίες της ασφάλειας και του κράτους.

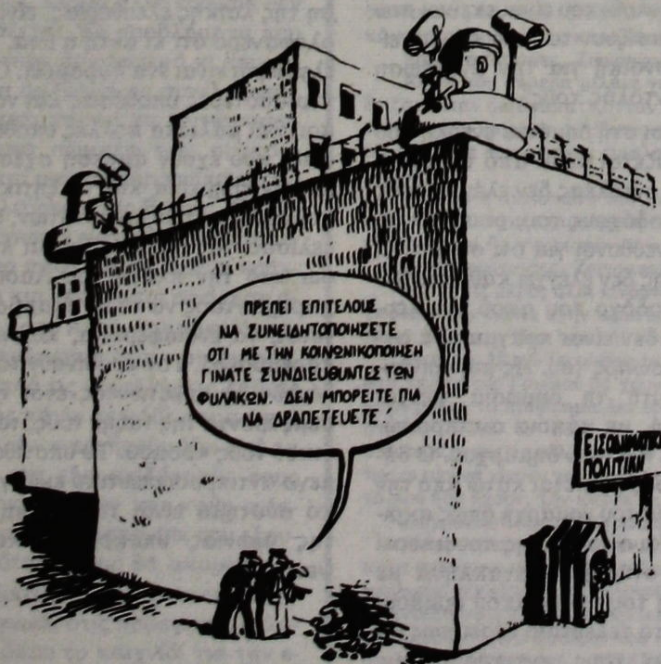
Να υπερασπιστούμε τους δραπέτες του Νταχάου της Κέρκυρας που τα τείχη της φυλακής δεν στάθηκαν ικανά να σταματήσουν το πάθος τους για την ελευθερία.

Η υπεράσπιση της Κατερίνας είναι η υπεράσπιση του δικίου των καταπιεσμένων και διωκόμενων.

Κάτω οι σκευωρίες της ασφάλειας και του κράτους
ΚΑΤΩ Η ΚΡΑΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΣΗ ΤΗΣ ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΙΑΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Αθήνα 26/6/86

Φίλοι και σύντροφοι της Κατερίνας

ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ ΚΑΙ ΕΚΛΟΓΕΣ

● Η τοπική αυτοδιοίκηση στην υπηρεσία του κράτους και των πολιτικών κομμάτων.

Να και πάλι που μας καλούν στις εκλογές για την «τοπική αυτοδιοίκηση». Όλα τα πολιτικά κόμματα παραδίδουν την κατοπινή τύχη της κοινωνικής μας ζωής στα χέρια της «αποκεντρωμένης» δήθεν εξουσίας, της «τοπικής αυτοδιοίκησης» όπως αυτή εκφάζεται μέσα στο κρατικό σύστημα, ελεγχόμενη πάντοτε από το τελευταίο.

Μας ζητούν να ψηφίσουμε; Αυτό θα πει να ξεχάσουμε ότι η «τοπική αυτοδιοίκηση» που μας σερβίρει το κράτος και το κεφάλαιο είναι μια μάσκα, στην υπηρεσία μιας άρχουσας μειοψηφίας. Η «τοπική αυτοδιοίκηση» που μας παρουσιάζουν όλα τα πολιτικά κόμματα σαν τον ευεργέτη και προστάτη του λαού δεν είναι τίποτε άλλο παρά ο αποκεντρωμένος καταπιεστής του, εφόσον η «τοπική αυτοδιοίκηση» παράλληλα με την ύπαρξη μιας κρατικής εξουσίας ήταν πάντοτε και θα είναι και σήμερα και στο μέλλον φράσεις δίχως περιεχόμενο.

Τι σημαίνει όμως κοινωνικά η «τοπική αυτοδιοίκηση» που στις 12 Οκτώβρη καλούμαστε να ψηφίσουμε; Πώς ένα στρώμα του πληθυσμού διευθύνει τοπικά την κοινωνία και πως τα άλλα δεν έχουν παρά να εκτελούν τις αποφάσεις του; επίσης, πως αυτό το στρώμα, παίρνοντας τα μεγαλύτερα εισοδήματα, κερδίζει απ' την παραγωγή και την εργασία της κοινωνίας πολύ περισσότερο από τ' άλλα. Κοντολογίς σημαίνει, πως η κοινωνία είναι χωρισμένη ανάμεσα σ' ένα στρώμα που κατέχει την εξουσία και τα προνόμια και στα υπόλοιπα που δεν κατέχουν τίποτε απ' αυτά.

Βασισμένη η «τοπική αυτοδιοίκηση» στην ιεραρχικοποίηση ή στην γραφειοκρατικοποίηση όλων των κοινωνικών δραστηριοτήτων είναι σήμερα ή όλο και περισσότερο επικρατούσα μορφή της διαίρεσης και καταπίεσης της κοινωνίας. Το παραμύθι λοιπόν της «τοπικής αυτοδιοίκησης» δεν σερβίρεται, παρά με το κόλπο της ψήφου που νομιμοποιεί το σύνολο της εξουσίας που ασκούν οι δήμαρχοι, οι κοινοτάρχες και πάντα με την μεσολάβηση βέβαια του κράτους. Το κράτος κατευθύνοντας και ελέγχοντας την «τοπική αυτοδιοίκηση» βρίσκει την ευκαιρία για να στήσει εκείνους τους μηχανισμούς που θα καταπιέζουν τοπικά και περιφερειακά το λαό. Από τη στιγμή που το κράτος μετατρέπεται σε συντονιστής και διευθυντής της τοπικής ζωής, απ' τη στιγμή που ανακατεύεται και αντικαθιστά το λαό η ζωή στους δήμους και στις κοινότητες στρατιωτικοποιείται.

Από τη στιγμή που οι κυβερνήτες παίρνουν την εξουσία διατυμπανίζουν ότι ο λαός «δεν έχει όρεξη για δράση», ότι «πρέπει να τον υποχρεώσουμε με τη βία να δράσει» για «να φτιάξει την ευτυχία του παρά τη θέλησή του». Όλα αυτά βέβαια είναι καθαρές ανοησίες που εφεύραν οι κυβερνήτες για να αποκλείσουν το λαό από την ευγενή δραστηριότητα να αυτοοργανώνεται και να αυτοδιευθύνεται.

Και μετά έρχονται και μας λένε πως η «τοπική αυτοδιοίκηση» είναι ο εκφραστής των πόθων που εργαζόμενου λαού και κάθε καταπιεσμένου. Να λοιπόν ο ρόλος της «τοπικής αυτοδιοίκησης» και των κυβερνητών. Σαν σκοπό έχουν να περιφρονούν τον εργαζόμενο λαό στον οποίο δεν έχουν καμιά εμπιστοσύνη. Τον εμποδίζουν να δράσει, και αντί να τον βοηθήσουν, ψάχνουν πως να τον κυβερνήσουν, να τον καθοδηγήσουν και τελικά να τον εκμεταλεωθούν εδραίωνοντας έτσι την εξουσία και τα προνόμια τους. Για να δικαιωθούν στο τέλος —στη μάτια του λαού— δημιουργούν τον μύθο της «αδυναμίας» του καλώντας τον να τους ψηφίσει.

Η «τοπική αυτοδιοίκηση» θέλει να κυβερνήσει και δεν ανέχεται «ανταγωνισμούς». Εχθρός της είναι ο λαός, σύμμαχός της το Κράτος, η κυβέρνηση, το κεφάλαιο. Η παραμικρή εκδήλωση πνεύματος ανεξαρτησίας και πρωτοβουλίας του λαού χαρακτηρίζεται «απειθαρχία» κι απειλείται με σοβαρές κυρώσεις.

Το σύνθημα των πολιτικών κομμάτων «αποκεντρωση», «λαϊκή κυριαρχία» θα σημαίνει στην πραγματικότητα την εξουσία της κυβέρνησης και των κομμάτων, των τσαρλατάνων της πολιτικής θεολογίας. Η θέληση του λαού για αλλαγή της ζωής, μετατρέπεται, μέσα στα χέρια των κομμάτων σε διεκδικήσεις μισθών, σε αίτημα για ελεύθερο χρόνο και άλλες καλύτερες της επιβίωσης, που μόνο τους αποτελέσματα είναι ν' αυξάνουν τη δυσφορία κανοντάς την λίγο ή πολύ άνετη για μια στιγμή.

Μόλις όμως έρχονται οι εκλογές, κάθε καινούριο κομματόσκυλο, κάθε καινούριο αφεντικό που η κατάσταση του εξαρτάται από την εμπιστοσύνη και τη συμπάθεια του λαού, μιλούν στην αρχή γλυκιά γλώσσα. Κάθε πολιτικάντης υποψήφιος για την «τοπική αυτοδιοίκηση» υπόσχεται στο λαό λαγούς με πετραχείλια, μα μόλις περάσουν οι εκλογές εμφανίζει το πραγματικό του πρόσωπο γράφοντας αυτούς που τον ψηφισαν στα παλιά του τα παπούτσια.

● Οι εκλογές μέσα στο κρατικό σύστημα είναι απάτη γιατί αποτελούν άρνηση της λαϊκής κυριαρχίας.

I. Το εκλογικό σύστημα άρνηση της Λαϊκής κυριαρχίας.

Η ψηφοφορία αν κριθεί όπως είναι και όπως εμφανίζεται σε μια κοινωνία θεμελιωμένη πάνω στην κοινωνική και οικονομική ανισότητα, για το λαό θα είναι πάντα μια απάτη. Για τα πολιτικά κόμματα και τους κυβερνήτες δεν είναι τίποτε άλλο από το πιο σίγουρο όργανο για να στερεώσουν την εξουσία τους και τα συμφέροντά τους, φθείροντας τα λαϊκά συμφέροντα και τη λαϊκή ελευθερία.

Και πράγματι, όλη η απάτη των εκλογών στηρίζεται στο μύθο ότι μια εξουσία πρέπει οπωσδήποτε ν' αντιπροσωπεύει τη πραγματική θέληση του λαού. Και μήπως αυτή η υποτιθέμενη «θέληση του λαού» δεν είναι παρά η θέληση των αρχόντων της «τοπικής αυτοδιοίκησης» και σε τελευταία ανάλυση η θέληση της κυβέρνησης και του Κράτους; Γιατί αυτοί που κυβερνούν δεν μπορούν να δουν την κοινωνία μ' άλλον τρόπο παρά μ' αυτόν που βλέπει ο κηδεμόνας τον κηδεμονεύομενο. Όποιος μιλάει για «θέληση του λαού» μιλάει για ιεραρχία και κυριαρχία των λίγων απέναντι στους πολλούς.

Αλλά αν ψηφίσουμε για την κυριαρχία του πολίτη που είναι λοιπόν αυτή; Αυτή ακριβώς η κυριαρχία είναι η ίδια η κρατική εξουσία όπως αυτή εκφάζεται στην «τοπική αυτοδιοίκηση». Ο μύθος της «αντιπροσωπείας» χρησιμεύει για να αποκρύψει την κυριαρχία του λαού από μια προνομιά «ελίτ», μια μειοψηφία που έχει εκλεγεί από τις λαϊκές μάζες, οι οποίες είναι παγιδευμένες από άγνοια και δεν ξέρουν για ποιον ή γιατί ψηφίζουν.

Πάντως το «αντιπροσωπευτικό» εκλογικό σύστημα εναρμονίζεται θαυμάσια με το καπιταλιστικό οικονομικό σύστημα. Το σύστημα αυτό βασισμένο πάνω στην υποτιθέμενη κυριαρχία της αποκαλούμενης «λαϊκής θέλησης» όπως υποτίθεται ότι εκφράζεται από τους αντιπροσώπους της στις πλαστές λαϊκές συνελεύσεις και στα πλαστά συνδικατικά συμβούλια ενσωματώνει τους δυο πρωταρχικούς κι απαραίτητους όρους για την πρόοδο και την εξυγίανση του καπιταλισμού: την μεσολάβηση του κράτους στην τοπική ζωή και την πραγματική υποταγή του Κυρίαρχου λαού στην κυβερνητική και κομματική «τοπική αυτοδιοίκηση». Έτσι η θεωρία της «λαϊκής κυριαρχίας» περιέχει η ίδια την αναίρεσή της. Αν ο λαός ήταν πραγματικά κυρίαρχος ούτε κυβέρνηση πια θα υπήρχε, ούτε κυβερνώμενη αλλά ούτε και ελεγχόμενη «τοπική αυτοδιοίκηση». Η κυριαρχία θα περιοριζόταν στο μηδέν. Το κράτος δεν θα είχε τον παραμικρό λόγο ύπαρξης θα ταυτιζόταν με την κοινωνία και θα εξαφανιζόταν στη βιομηχανική οργάνωση και στην αυτοδιευθυνόμενη κοινότητα.

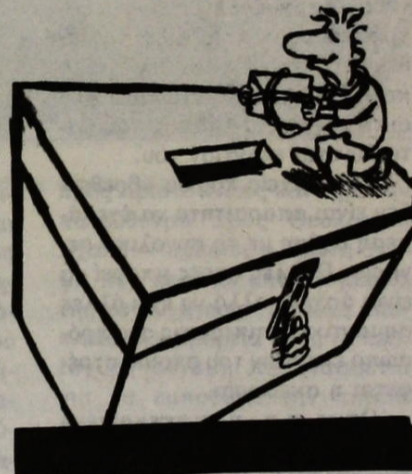
II. Το εκλογικό σύστημα σαν νομικός μηχανισμός.

Η διενέργεια των εκλογών συνίσταται στο ότι δια της ψή-

φου, δίνεται μια εντολή. Στην πραγματικότητα υπάρχουν δυο μηχανισμοί που πρέπει να διακρίνουμε, την ψήφο και την εντολή.

Η ψήφος είναι μια τεχνητή διαδικασία. Για να είμαστε πιο σαφείς, δεν είναι η ψήφος καθαυτή με την οποία τα έχουν οι Αναρχικοί, είναι η εντολή, η μνημειώδης βλακεία που αντιπροσωπεύει μέσα στη σημερινή κοινωνία η ψευτοανάθεση από το «λαό» της υποτιθέμενης «κυριαρχίας» του.

Στις εκλογές η ψήφος δε χρησιμεύει για να εκφράσει κανείς μια γνώμη, χρησιμεύει για να αναθέσει μια εντολή. Το ν' αναθέσει εξουσίες, σημαίνει να δίνει μια εντολή. Το ψηφοδέλτιο είναι μια εντολή εν λευκώ· ο υποψήφιος δεν δεσμεύεται σε τίποτα απ' το πρόγραμμά του (που, στην πραγματικότητα δεν το υλοποιεί ποτέ). Αυτή η εν λευκώ εντολή όμως του εμπιστευτείται την απόλυτη εξουσία, την κυριαρχία. Και αυτό που αρέσει στον κυρίαρχο είτε πρόκειται για δήμαρχο ή πρωθυπουργό είναι το να έχει απέναντί του μεμονωμένα άτομα.

Αυτοί στους οποίους ο «λαός» αναθέτει την «κυριαρχία» του δεν λογοδοτούν ποτέ για τούτο και δεν υπάρχει κανένα παράδειγμα καταδίκης κάποιου πολιτικού ιδιωνοταξίου για τα σφάλματά του, ούτε για τον αποδεδειγμένο δόλο του. Ο πολίτης δεν μπορεί να ανακαλέσει την εντολή του παρά μόνο σε καθορισμένα χρονικά διαστήματα τα οποία δεν μπορεί ούτε καν να τα επιλέξει, εφόσον οι «αντιπρόσωποι» του είναι εκείνοι που αποφασίζουν το ποια στιγμή είναι ευνοϊκή για την ανανέωση της εντολής τους.

Έτσι στη δημόσια εντολή που εκφράζεται μέσα από τις εκλογές, ο εντολέας δεν ελέγχει τους εντολοδόχους του, οι οποίοι είναι ανεύθυνοι για ότι συμβεί. Ο πολίτης δεν ελέγχει καθόλου τον εντολοδόχο του αφού ο τελευταίος δεν είναι πραγματικά αντιπροσώπος του. Ας συγκρίνουμε αυτή τη δημόσια ψευτοεντολή, με κάποια αντιπροσωπεία π.χ. του δημάρχου. Ο δήμαρχος βρίσκεται κάτω από την εξουσία του νομάρχη όπως ακριβώς και ο νομάρχης που μπορεί κάθε στιγμή να ανακληθεί με πράξη του υπουργικού συμβουλίου· το τελευταίο ξέρει πως να ελέγχει τους αντιπροσώπους του.

Γι αυτό όταν ο «λαός» αναθέτει τις εξουσίες, τις οποίες εξάλλου, του απαγορεύεται να ασκήσει άμεσα, η εντολή γίνεται ανύπαρκτη και άρα μύθος. Το εκλογικό σύστημα δεν μπορεί να είναι ένα τεχνητό μέσο εκλογής υπευθύνων. Υπάρχει ωστόσο, κάποιος λόγος για όλη αυτή τη σπατάλη χρόνου και χρήματος τα οποία συνεπάγεται μια εκλογική εκστρατεία.

Αυτό που δεν αποτελεί παρά έναν εντελώς απλοϊκό νομικό μύθο γίνεται στη ζωή, μια σημαντική επιχείρηση ψυχολογικής τοξίνωσης. Αν η εξουσία της άρχουσας μειονότητας ασκούνταν χωρίς καμιά μάσκα, σύντομα θα γινόταν ανυπόφορη για τους περισσότερους ανθρώπους. Έτσι η εξουσία υποκρίνεται ότι ασκείται εν ονόματι των ίδιων των κυβερνωμένων. Περ' από αυτό πρέπει κάθε τόσο να τους δίνει την εντύπωση ότι συμμετέχουν. Για μια μέρα ο εργάτης μπορεί να έχει την εντύπωση ότι κατέχει την εξουσία.

Για μερικές βδομάδες, όλοι οι πολιτικοί όλων των πολιτικών κομμάτων θα προσπαθήσουν να τον κάνουν να πιστέψει πως είναι σπουδαίος, πως η γνώμη του μετράει. Πετυχαίνει αυτή η επιχείρηση; Όταν πετύχει και μόλις τελειώσουν οι εκλογές, όλοι επιστρέφουν στις καθημερινές τους ασχολίες: ο λαός στην δουλειά του κι οι πολιτικοί στις υποθέσεις και στις πολιτικές τους ίντριγκες. Δεν ξανασυναντιούνται. Πώς θα μπορέσει ο λαός, τσακισμένος από τη δουλειά, αγνοώντας τα περισσότερα επίκαιρα προβλήματα, να ελέγξει τις πολιτικές πράξεις αυτών που εξέλεξε; Και δεν είναι φως φανάρι το ότι ο έλεγχος που ασκούν οι εκλογείς στους αντιπροσώπους τους, δεν είναι παρά ένας μύθος;

Αφού όμως ο λαϊκός έλεγχος του αντιπροσωπευτικού συστήματος, είναι η μοναδική εγγύηση της λαϊκής ελευθερίας, είναι ολοφάνερο ότι κι αυτή η ίδια, η ελευθερία είναι ένα παραμύθι. Οι περισσότερες υποθέσεις και νόμοι, και μάλιστα πολλές υποθέσεις, που έχουν άμεση σχέση με την ευημερία και τα ζητικά συμφέροντα των κοινοτήτων, εξελίσσονται και ψηφίζονται πίσω από την πλάτη του λαού, χωρίς ο λαός να το αντιλαμβάνεται, να ενδιαφέρεται, και να παρεμβαίνει. Τον προδίνουν τον δένουν εξυπηρετώντας έτσι τα συμφέροντα της τάξης τους, του δικού τους κόσμου. Το υποτιθέμενο αντιπροσωπευτικό εκλογικό σύστημα είναι το σύστημα της αιώνιας υποκρισίας και ψευτιάς.

ΑΝΤΕ... ΣΗΚΕΝΑ ΨΗΦΙΣΤΕ ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΣΤΑ ΤΕΣΣΕΡΑ ΧΡΟΝΙΑ ΝΟΗΣΘΟΥΜΕ ΠΙΣΤΙΑΣΟΜΕ ΛΑΟΣ

